

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra sociologie

Bakalářská práce

2021

Anna Bodocká

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut sociologických studií

Katedra sociologie

Jak se ženy vztahují ke své „ztrátě panenství“

Bakalářská práce

Autor práce: Anna Bodocká

Studijní program: Sociologie a sociální politika

Vedoucí práce: Mgr. Ema Hrešanová, Ph.D.

Rok obhajoby: 2021

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

Ve Praze dne 4. 5. 2021

Anna Bodocká

Bibliografický záznam

BODOCKÁ, Anna. *Jak se ženy vztahují ke své ztrátě panenství*. Praha, 2021. 51 s. Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut sociologických studií. Katedra sociologie. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Ema Hrešanová, Ph.D.

Rozsah práce: 87 385 znaků

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá ztrátou panenství se zaměřením na její chápání a vnímání u žen různých sexuálních identifikací, protože ztráta panenství je důležitým momentem v životě ženy. Výzkum je kvalitativního charakteru, kterého se účastnilo sedm žen – čtyři heterosexuálních a tři neheterosexuálních identit ve věkovém rozmezí 20–24 let. Sběr dat byl prováděn skrze rozhovory přes online platformu od března do dubna. Práce se zaměřuje na moment prvního sexuálního styku, vlastní definici klíčových pojmů, představy a pocity spojené s prvním sexuálním stykem a vliv na intimní život. Tato práce se opírá o existující sociologické rámce, které jsou popsány v teoretické části. Představuje, že žena nemusí vnímat první sexuální styk jako ztrátu panenství a ztráta panenství nemusí být začátkem intimního života. Abychom porozuměli chápání ztráty panenství je potřeba analyzovat představy, definice a pocity, které žena vnímá ve spojení se ztrátou panenství a momentem prvního sexuálního styku.

Klíčová slova

Sexuální identita, genderová identita, panenství, sex, první sexuální zkušenost, intimita, ztráta

Abstract

This bachelor's thesis deals with the topic of virginity loss focusing on its understanding and perception by women of various sexual identifications, because the virginity loss is an important moment in a woman's life. The research is qualitative, with seven women participating - four heterosexual and three non-heterosexual identities aged in the range of 20 - 24 years. Data was collected through interviews via an online platform from March to April 2021. The work focuses on the moment of the first sexual experience, the definition of key terms, ideas and feelings associated with the first sexual experience and the impact on subsequent intimate life. This work is based on existing sociological frameworks, which are described in the theoretical part. It presents that a woman may not perceive first sexual experience as a virginity loss and the virginity loss may not be the beginning of an intimate life. It is necessary to analyze the ideas, definitions and feelings that a woman perceives in connection with the virginity loss and the moment of her first sexual experience to understand the perception of virginity loss.

Keywords

Sexual identity, gender identity, virginity, sexual intercourse, first sexual experience, intimacy, loss

Title

How women relate to their "virginity loss"

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala především Mgr. Emě Hrešanové, Ph.D za vedení mé bakalářské práce, veškeré rady a cenné připomínky, díky nimž tato práce získala tuto podobu. Také za trpělivost, ochotu a čas, který mi věnovala po celou dobu psaní i ve chvílích, kdy jsem byla ztracená. Dále bych poděkovala všem respondentkám, které byly ochotné se mnou sdílet intimní zážitky, zkušenosti, pocity a představy. V neposlední řadě patří velké poděkování mé rodině a přátelům, kteří byli mou největší oporou, motivátorem a zároveň kritikem.

Obsah

ÚVOD	2
1. TEORETICKÁ ČÁST.....	4
1.1 PANENSTVÍ.....	4
1.2 ZTRÁTA PANENSTVÍ	5
1.3. IDENTITA.....	6
1.4 FEMINITA	9
1.5 INTIMITA	10
2. METODOLOGICKÁ ČÁST	12
2.1 METODA VÝZKUMU	12
2.2 METODA ANALÝZY	13
2.3 CÍL VÝZKUMU A VÝZKUMNÉ OTÁZKY	14
2.4 REALIZACE VÝZKUMU.....	15
2.5 ETIKA VÝZKUMU.....	16
3. ZJIŠTĚNÍ.....	18
3.1 PROFIL RESPONDENTEK.....	18
3.2 PRVNÍ SEXUÁLNÍ STYK	18
3.2.1 Věk	19
3.2.2 Samotný akt.....	20
3.2.3 Důvod	23
3.3 VLASTNÍ DEFINICE PANENSTVÍ.....	24
3.3.1 Panenství.....	25
3.3.2 Ztráta panenství	26
3.4 PŘEDSTAVY O PRVNÍM SEXUÁLNÍM STYKU	27
3.4.1 Formování představ	27
3.4.2 Samotná představa	29
3.5 POCITY SPOJENÉ S PRVNÍM SEXUÁLNÍM STYKEM.....	31
3.6 INTIMNÍ ŽIVOT.....	33
ZÁVĚR.....	37
POUŽITÁ LITERATURA	41
TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.....	47
SEZNAM PŘÍLOH	50
PŘÍLOHA Č.1	50
PŘÍLOHA Č.2	50

Úvod

Ztráta panenství je významným a podstatným milníkem v životě ženy. Z dívky se stává plnohodnotná žena. A každá žena ho vnímá různým způsobem. Toto téma jsem si vybrala, protože zkoumání ztráty panenství je teprve v základech nejen v České republice. Co, žena chápe jako ztrátu panenství nemusí vždy odpovídat prvnímu sexuálnímu styku. Na základě toho jsem začala uvažovat nad poznáním, co tedy žena vlastně vnímá jako svou ztrátu panenství. Moje práce by měla přinést podrobnější vhled do vnímání ztráty panenství ženami. To, jak tento moment vnímají, definují a jaký má vliv na jejich intimní život. První sexuální styk a celkově sdílení informací o intimních či sexuálních zážitcích, zkušenostech a tématech patří stále spíše k tabuizovaným a nevhodným předmětům hovoru. I přesto, že je sexualita přirozenou součástí života. Tato práce patří mezi výzkumy, které mají rozšířit povědomí o ztrátě panenství u žen v České republice v sociálních studiích sexuality a intimity.

Tradiční pohledem na ztrátu panenství je styk se zapojením pohlavních orgánů. Ale jak vnímají ztrátu neheterosexuální ženy? Modernější pohled je rozšířen o sexuální aktivity, které probíhají i bez potřeby pohlavních orgánů. Ovšem některé ženy i bez ohledu na sexuální identitu přiřkládají tomuto momentu větší význam.

V první části mé bakalářské práce se budu věnovat vymezením pojmů, které jsou důležité pro pochopení a kontext ztráty panenství. Budu se zde zaměřovat na panenství a ztrátu panenství. Nevýznamnější socioložkou zabývající se panenstvím a její ztrátou je Laura Carpenter o jejíž teoretická východiska se moje práce bude opírat. Také zde budu vymezovat identitu, kterou jsem si zvolila jako klíčový aspekt k poznání ztráty panenství v rámci všech žen. Genderová identita je v těsném spojení se sexuální identitou. Propojení těchto dvou jevů usnadní porozumění pohledů všech různých žen, jenž se různě identifikují. Femininní aspekty se projevují skrze první styk, chápání klíčových pojmů až po pocity a představy. V neposlední řadě tedy popíšu feminitu a intimitu, jenž je klíčová k zodpovězení výzkumných otázek.

Další částí bude metodologická, kde budu popisovat metodu, kterou jsem ve své práci použila, cíl práce, výzkumné otázky, etická dilemata a realizaci výzkumu. Budu zde popisovat výběr participantek a jejich kontaktování, ale také i potíže, se kterými bych se mohla během sběru dat setkat. Ve společnosti je větší zastoupení heterosexuálních žen než neheterosexuálních. Proto i v mé práci budu mít větší zastoupení žen identifikujících se jako

heterosexuální než žen jiných identit. Bude se jednat o ženy ve stejném věkovém rozmezí, ze stejného studentského prostředí, a především se zkušeností první styku jako mám já. Tyto aspekty umožní, aby se mi participantky více otevřely a nebály se se mnou sdílet své intimní a sexuální zkušenosti, zážitky, pocity a představy. Rozhovor bude probíhat formou retrospektivního vyprávění o tomto momentu a zamýšlení se nad ním.

Poslední částí budou zjištění. Budu se zde věnovat samotné analýze. Budu prezentovat zjištěné výsledky a zasazovat je do teoretického rámce. Rozdělím analýzu na několik částí, které mají společné aspekty. Věnovat se zde budu první sexuální zkušenosti žen, vlastnímu vymezení klíčových pojmů, představám a pocitům spojeným s prvním sexuálním stykem a také tomu, jaký vliv má tato zkušenost na jejich intimní život.

1. Teoretická část

1.1 Panenství

Neexistuje pouze jedna definice panenství. Dá se na něj pohlížet například ze dvou hledisek. A to z biologického hlediska, ve kterém se jedná o stav ženy s neporušenou panenskou blánou nebo-li hymenem (Berger, Wenger 1973, s. 667). Český sexuolog Petr Weiss (2010, s. 59) definuje panenskou blánu jako tkáň, nebo také kožní záhyb obklopující pochvu, který se objevuje u Homo sapiens. V této tkáni nacházíme několik otvorů, které slouží na odtok menstruační krve (Ibid). Pillay (2019) říká, že „*hymen je tenký, mimořádně nadhodnocený, kus tkáně obklopující vagínu.*“ (vlastní překlad; cit in Ahuja, Rastogi 2020, s. 168). Panenská blána se tak stala hlavním sociálním determinanem ženské „čistoty“ a „posvátnosti“. Tento stereotypní vztah panenství a čistoty přiměl a stále dnes podněcuje některé ženy k chirurgické rekonstrukci panenské blány, k tzv. „hymenoplastice“ (Ahuja, Rastogi 2020, s. 168).

Na základě toho se na panenství dá pohlížet i ze sociálního hlediska, kde se vymezení tohoto pojmu liší na základě kultury či skupin. Například Hastrup (1978, s. 40) uvádí jako příklad indickou společnost, která poukazuje na ztrátu panenství před sňatkem jako na zneuctění celé indické kasty a následně i jejich společnosti. Panenství indické dívky poukazuje na její nevinnost a čistotu (Yalman 1963 in Hastrup 1978, s. 40). Wynn a Hassanein (2017) také zmiňují, že sociokulturní význam panenské blány je známka čistoty, cnosti a slušnosti. Avšak existují výjimky, například v některých egyptských kulturách, že pokud žena ztratí panenství znásilněním zůstává jí morální panenství. Kamm uvádí, že panenství je sociálním konstruktem, protože sama panenská blána nemá žádnou vnitřní hodnotu (Kamm 2016 in Matswetu, Bhana 2018, s. 2). Odkazuje ke dvojímu sexuální standardu v patriarchální společnosti, kde je ženské panenství vnímáno významněji než mužské panictví (Palit, Allen 2016, s. 138). Proto se také muži mohou zapojit do sexuálních praktik ještě před manželstvím bez dopadů na jejich sociální postavení. Ženy jsou tedy sexuálně omezovány patriarchální společností (Matswetu, Bhana 2018, s. 2).

Proběhlo však období sexuálních revolucí a pohledy na panenství a panictví se liší. Ztrácí důležitost ve svazku manželském, ale stávají se definujícím momentem v životě chlapců a dívek. Laura Carpenter je průkopnicí ve zkoumání panenství. Ve vztahu k jeho

ztrátě. Ve svém výzkumu, který prováděla ve Spojených Státech v roce 1997 a 1998, popsala vnímání panenství/panictví¹ ze tří základních rámců:

1. Dar – sami jedinci vnímají panenství/panictví jako vysoce ceněnou věc a mělo by být ztraceno s milovanou a oddanou osobou, která chápe význam tohoto daru. Jedná se o pohled jedinců, kteří věřili ve výjimečnost momentu ztráty.
2. Stigma – muži a ženy vnímají své panenství/panictví jako něco, co je na obtíž. Vyvolává to v nich špatný a trapný pocit, kterého se chtějí co nejdříve zbavit. Často tak jedinci s tímto vnímáním ztratí panenství/panictví při první příležitosti, a to především s příležitostnými partnery. Často je jim tento pohled tak nepříjemný, že svůj stav zatajují.
3. Krok v procesu – vnímání ztráty panenství/panictví jako přechod. Je součástí procesu, ve kterém je ztráta žádoucí a pozitivní přechod mezi dospíváním a dospělostí. Jedná se o prostředek k získání sexuálních zkušeností. Moment ztráty je tak fyzicky nebo emočně uspokojivý moment (Carpenter 2002, s. 354–359).

To, jak na svou ztrátu jedinci pohlíželi, záviselo především na tom, s kým a po jaké době se k tomuto momentu účastníci rozhodli. Také zde se odráží vnímání dvojího sexuálního standardu skrze moci mužů nad ženami, kdy ženy své panenství vnímají více jako dar, zatímco muži své panictví jako stigma (Ibid, s. 349–353).

1.2 Ztráta panenství

Do nedávna se mezi muži a ženami za ztrátu panenství/panictví považoval spíše fyziologický akt než emoční (Carpenter 2001, s.136). U žen je z biologického hlediska první pohlavní styk moment, kdy dochází k defloraci² panenské blány (Weiss 2010, s. 59). Tento moment je určen primárně věkovou hranicí (Katrňák 2011, s. 81). Nejčastěji tato chvíle nastává ve věkovém rozmezí mezi patnáctým rokem, který je také uzákoněnou hranicí a sedmnáctým rokem, tedy během adolescence a před sňatkem (Zimmer-Gembeck a Helfand 2008 in Smith, Shaffer 2013, s. 97). V tomto čase ženy zahajují svůj sexuální život bez touhy po dítěti nebo po uzavření sňatku, což se stalo velkou změnou. Diferenciace první sexuální zkušenosti se následně odvíjí od individuální zralosti, tedy od jejich připravenosti na sexuální život. Sexuální zralost je charakteristická dalšími faktory od kulturního zázemí

¹ V anglickém jazyce se panictví a panenství nerozlišuje, používá se označení *virginity* u obou pohlaví

² Protržení

rodiny, především vzdělání matky, až po individuální preference (Katrňák 2011, s. 81-82). Katrňák také na základě svého výzkumu 1000 mladých žen a mužů poznamenává, že dívky ve vztahu jsou z hlediska prvního sexuálního styku rozvážnější než chlapci (Ibid, s. 86).

Původně byla ztráta panenství chápána především skrze heterosexistický přístup, který popírá, znevažuje a odděluje neheterosexuální identity a formu chování (Walls 2008, s. 26–27). Nahlíželo se na ztrátu panenství jako na první styk se zapojením pohlavních orgánů. Tento přístup se začal měnit s vyšším povědomím o stejno-pohlavních párech. V posledních letech se tak definice ztráty panenství stává nejednoznačnou. To napomáhá jedincům v určité flexibilitě vyjádření, co pro ně tento moment znamená. Carpenter také poukazuje na to, že s definicí ztráty panenství je spojen přechod ženy z panenského stavu na nepanenský. Jedná se o moment, ve kterém si žena uvědomí svoji ztrátu panenství (Carpenter 2001, s. 136). Na ztrátu panenství se dá pohlížet skrze vaginální styk neboli zapojení pohlavních orgánů během soulože, které vnímají heterosexuální ženy. Zatímco pohled na ztrátu panenství skrze jiné sexuální aktivity, bez zapojení pohlavních orgánů, chápou homosexuální a bisexuální ženy (Carpenter 2005, s. 45-46). Takový pohled na ztrátu pak tyto skupiny rozlišuje dle toho, jakým způsobem je panenství ztraceno (Ho, Sim 2014, s. 319). Co je myšleno ztrátou panenství u žen se tak může lišit na základě sexuální identity (Carpenter 2005, s.46).

Avšak nadřazenost penilně-vaginálního styku před jinými sexuálními aktivitami při ztrátě panenství stále přetrvává. To potvrzují Ho a Sim ve svém výzkumu, kde stejně jako Carpenter popisují, že ženy rozlišují definici podle toho, jak je panenství ztraceno. Zmiňují, že by se bez toho „*mohlo stát, že by homosexuální ženy mohly mít pravidelně sex bez ztráty panenství,*“ protože jejich sexuální zážitek nezahrnuje vzájemné zapojení pohlavních orgánů (vlastní překlad; Ho, Sim 2014, s. 319).

Sama první sexuální zkušenost je důležitým přechodem k dospělosti a utváří pohled na budoucí vztahy. Jedinci vnímají tento okamžik jako zlom, stávají se z nich plnohodnotní muži a ženy (Carpenter 2001, s. 136).

1.3. Identita

1.3.1 Genderová identita

Genderová identita neboli ženskost (feminita/femininita) a mužnost (maskulinita) je vymezení míry sebe sama, vlastností a chování, které určujeme a prožíváme jako mužské a

ženské (Smetáčková, s. 20). Girshick (2008, s. 2) popisuje genderovou identitu jako individuální vnitřní genderový pocit a zmiňuje, že nemusí odpovídat tradičnímu binárnímu rozdělení (na základě biologického pohlaví).

Jedná se o rysy osobnosti, které jsou utvářeny „*prostřednictvím pozorování, nápodoby a modelování chování dospělých osob stejného pohlaví, zvláště rodičů*“ (Smetáčková 2005, s. 20). Tento způsob není pevně daný. Vzorem se stávají především osoby, které mají určitou moc (Ibid). Janošová (2008, s. 110) zmiňuje teorie vývoje genderové identity:

1. Teorie identifikační – na základě uvědomění si svého biologického pohlaví se dítě identifikuje s rodičem stejného pohlaví.
2. Teorie sociální – prostřednictvím posilování, pozorování a nápodoby dítě přijímá svou genderovou roli, která je výsledkem postojů a jednání sociálního okolí.
3. Teorie kognitivně vývojová – genderová identita dítěte je tvořena poznáváním, přijetím pravidel chování a potřebě sebepojetí.
4. Teorie genderového schématu – „*zaměřuje se na vývoj kognitivních struktur týkajících se informací o genderu*“ (Janošová 2008, s. 110).

Pavlík (2007, s. 10) zmiňuje podobu genderové identity z normativního hlediska – tzv. hegemonní maskulinita a preferovaná femininita. Hegemonní maskulinita je charakterizována dominancí, racionalitou a úspěchem, zatímco preferovaná femininita je charakterizována pasivitou, empatií, atraktivním vzhledem a péčí. Jedná se o ideály, které jsou v mužské a ženské podobě těžce dosažitelné. V případě nedosažení nebo nevykazování prvků těchto ideálů se i tak lidé stávají mužem či ženou. V takovém případě není jednoduché vybudovat si vlastní identitu (Herz, Johansson 2015, s. 1013).

Osoby, které se genderovou identitou neztotožňují s pohlavním rozdělením při narození spadají do kategorie transgenderu. Transgender³ je termín používaný pro označení jednotlivců, kteří se neidentifikují výlučně s maskulinitou a femininitou (Bosse, Chiodo 2016, s. 3666). Jedinci, jejichž genderová identita se shoduje s pohlavním rozdělením při narození se řadí do kategorie cisgender (Aultman 2014, s. 61).

³ Zkráceně „*trans*“

1.3.2 Sexuální identita

Fafejta uvádí, že „*sexuální identita vychází ze sexuální orientace jedince*“ (Fafejta 2016, s. 11). Orientace značí, kým je jedinec přitahován, ke komu směřují jeho touhy (Ibid). Zatímco Moser (2015, s. 505) říká, že sexuální identita nemusí odpovídat jejich sexuálnímu chování. Jedná se o proces, který řídí romantickou a sexuální náklonnost k druhým. Jedinec se může řadit k identitě heterosexuální (většinová), homosexuální a plurisexuální⁴ (menšinová) nebo také asexuální (Moser 2015, s 505; Galupo 2018, s. 67).

Dříve existoval dominantní model, který rozděloval sexuální orientaci pouze na dvě kategorie – heterosexuální a homosexuální, charakterizovány jako protiklady. Postupně se tento model začal transformovat, a to především kvůli uznání existence bisexuality, která zahrnuje možnost zalíbení v obou pohlavích binárního rozdělení a vybírá si jedno nebo druhé (Diamond 2016, s. 249). Vedle toho se také rozvíjí další sexuální identita, tou je pansexualita. Jedná se o identitu osoby, která je sexuálně, romanticky a emočně přitahována dalšími osobami bez ohledu na jejich druh biologického pohlaví či sexuální orientaci. Pansexualita se od bisexuality liší tím, že odmítá výběr buď, anebo v binárním rozdělení, vnímá více než dvě pohlaví. Chápe, že ve společnosti existuje flexibilita v pohlaví a v sexuálních identitách. Vybírá si osoby v genderovém spektru (Rice 2015, s. 861). Jedná se o gender mezi póly muže a ženy. Tento model genderového spektra představuje tradiční pohled na mužství a ženství, kde se lidé určují v nekonečně mnoha možných bodech ve spektru. Je detailnější a efektivnější v ohledu možností pro sebepojetí. Zachycuje myšlenku „mezitím“ a díky tomu se člověk může určit ve více pohlavních identit (Daly 2017, s. 82). V posledních letech se objevily nové případy, které vybočovaly svými změnami orientace sexuální touhy. Jedná se tzv. fluidnost sexuality⁵. Jsou to změny (trvalé i dočasné), které určují naše sexuální chování, identitu a přitažlivost (Diamond 2015, s. 1115). Diamond (2016, s. 249) definuje fluidnost sexuality jako „*schopnost flexibility situace závislé na sexuální reakci jednotlivců, která jim umožňuje změny touhy k osobám stejného nebo jiného pohlaví, a to jak v krátkodobém, tak dlouhodobém časovém období*“. Znamená to, že

⁴ Do této kategorie se řadí bisexualita, pansexualita a queer identifikace.

⁵ Vlastní překlad – v anglickém jazyku jako „*sexual fluidity*“

sexuální touha není striktně daná, ale spíše se jedná o orientaci v různých časových intervalech na osoby různých identit. Překonává se tím nálepkování (Ibid).

Zastřešujícím pojmem pro neheterosexuální identity je označení LGBTQ, což je zkratka pro lesbickou, gay, bisexuální, transgender a queer komunitu. Označení queer je pro osoby, které odmítají striktní definice sexuální a genderové identity. Ještě před aktuálním chápáním, bylo označení queer používáno jako nadávka pro homosexuální komunitu lidí⁶. I přesto homosexuální komunita tento výraz v 60. letech přejala a přetransformovala ke svému pochopení neheterosexuální identity. Identity, které se mají vzpírat tradičnímu heterosexismu (Demčisák 2015, s. 7-8).

1.4 Feminita

Jinými slovy známé jako ženskost, nebo ženství. Jedná se o sociální konstrukt, který obecně označuje rysy chování a role společensky přisuzované ženám. Nejsou to však jen ženy, které tyto rysy vykazují (Constance 2018). Nemá univerzální definici, protože během historie se náplň konceptu měnila – záviselo na daném dobovém a sociálním kontextu, který vymezoval, co se považovalo za ženské a co nikoliv.

Ve spojení s feminitou převládají stereotypní představy. Být a cítit se ženou neznamená mít jen příslušné fyziologické znaky, ale i představu určitého chování, očekávání, vlastností a charakteristik. Od ženy se očekává, že bude pasivního charakteru, atraktivního vzhledu či emočně sdílná a pečující. Je situována do domácího prostředí, ve kterém se zabývá domácími pracemi a péčí o rodinu (Renzetti, Curran 2005, s. 20). Tento stereotyp nás obklopuje už od mladých let, například v dětských pohádkách, v médiích nebo ve vzdělávacích zařízeních. Ženy bývaly vyobrazovány bez ambic (Ibid, s. 21).

Connell a Messerschmidt (2005, s. 848) u feminity uvádí termín „preferovaná feminita“, který vznikl jako protipól hegemonické maskulinity v patriarchálním řádu. Jedná se o ideál ženskosti v dodržování norem, společenských předpisů a vlastností. Vyznačuje se pasivitou, empatií, atraktivním vzhledem a obětavostí. Hoskin (2017, s. 99–100) vnímá ženskost a mužskost jako normu. Popisuje tzv. patriarchální femininitu, která je normativním ekvivalentem k preferované. Rozdíl nastává ve chvíli, kdy je patriarchální kontrolována.

⁶ Překládáno ve smyslu jako *perverzní* či *teplý* (Demčisák 2015, s. 7)

Ženskost, která se vymyká patriarchální femininitě, je usměřována tzv. *femmefóbií*⁷ nebo – li systematickým znehodnocováním femininních rysů ve společnosti (například vůči gay komunitě). Liší se od misogynie či sexismu. Patriarchální feminita je kategorie, která definuje jen určitou skupinu femininních osob. Shippers (2007, s. 95) definuje tzv. *vyvržené femininity*⁸. Jsou to kategorie s charakteristikami, které jsou podřízeny patriarchální ženskosti, ale vymykají se kvůli ztělesňujícím vlastnostem hegemonické maskulinity. Jedná se o odchylky od normy, které mohou porušit vztah mezi maskulinitou a femininitou požadovaný genderovými normami. Jsou současně feminizovány a stigmatizovány (Ibid).

1.5 Intimita

Intimitu jako samostatný sociologický koncept je těžké vymezit kvůli její rozptýlenosti. Je možné se na ni dívat skrze sexualitu či rodinu apod. (Frank, Clough, & Seidman, 2013 in Forstie 2017, s. 1) Co je chápáno jako intimita je také velice individuální. Je důležitou součástí našeho života a má fyzickou, tělesnou a emoční formu. Subjektivně prožívat intimní vztahy můžeme s rodiči, přáteli nebo s partnerem. Určitý typ intimního vztahu jsme schopni navazovat se všemi lidmi, kteří jsou nám společensky blízcí. Je možné rozumět intimitě jako úzkému spojení mezi lidmi a následnému procesu jeho budování. I přesto, že nemá univerzální definici, řadí se intimní vztahy mezi druh osobních vztahů. Intimita jen doplňuje tyto vztahy, které denně prožíváme (Jamieson 2011, s. 1). Realizovat takovéto vztahy prohlubuje, vytváří a udržuje úzké spojení mezi lidmi ve společnosti (Ibid, s. 3). Je ale důležité vymezit si intimitu určitým způsobem, protože ji využíváme jako indikátor sociálního pokroku a společenských vztahů (Forstie 2017, s. 1).

Zkoumání intimity v sociologii musí pohlížet i na psychické aspekty, jelikož se jedná o koncept, který se objevuje v lidských vztazích. Oproti psychologii však sociologové hledají vliv a znalosti o intimitě v sociálním kontextu ve vztahu k modernitě (Forstie 2017, s. 2). Forstie (2017, s. 3) uvádí, že starý rámec intimity ji uchopoval buď jako přístup, který byl důkazem racionální modernity, nebo jako pravý opak. Novodobější pochopení ale ztrácí

⁷ Femmefóbie (vlastní překlad; *Femmephobia*) - hlídá překročení femininních aspektů patriarchální feminity napříč rasou, společenskou třídou, sexualitou apod. a vyžaduje dodržování konkrétních norem – například bílý heterosexuální jedinec, který se při narození pohlavně stal ženou. Funguje k dodržení správných pravidel a limitů vůči genderové identitě, také udržuje femininní podřízený status (Hoskin 2019, s. 687).

⁸ Vlastní překlad; v anglickém jazyce tzv. *pariah femininities* (Shippers 2007, s. 95).

přístup proti racionální modernitě. Například vztahové intimity dle Giddens (2012, s. 50) se rozšiřují o větší sebereflexi a racionalitu. Dříve domluvené intimní romantické vztahy byly určitou smlouvou. V dnešní době člověk staví sebe a toho druhého před ekonomické a sociální procesy. Vztahy se stávají demokratičtější (Ibid, s.198).

Sociologové zabývající se sexualitou vnímají erotiku jako druh intimity a na jejím základě odkrývají fungování společenského života. Tělesná a emocionálně angažovaná povaha intimity slouží jako únik z každodenního života v moderní společnosti. Erotika tak dočasně pozastavuje racionalitu (Green 2008 in Forstie 2017, s. 3). Forstie (2017, s.4) dodává, že vymezení intimity se nejvíce překrývá s emocemi. I přesto, že byla brána jako výsledek emocí a někteří sociologové se snažili konstruovat emoce jako sociálně umožněné ale individuálně prožívané, by se měly od sebe odlišovat. Intimita je brána jako určitý výsledek vztahů, zatímco emoce jsou ukazatelem jejího selhání či dosažení. Proto by vymezení intimity mělo zahrnovat i emoční poznatky (Ibid).

2. Metodologická část

Téma ztráty panenství je intimní a pro jeho zkoumání je potřeba si s respondentkami vytvořit určitý vztah. Proto jsem si pro svůj empirický výzkum zvolila kvalitativní metodologii, konkrétně metodu případových studií.

2.1 Metoda výzkumu

Stake (1995, s. 3-4) rozlišuje tři typy případových studií. Intrinsitní, instrumentální a kolektivní. Intrinsitní případová studie zkoumá pouze případ samotný bez vztahu k obecnému zjištění. Intrinsitní proto, že výzkumník provádí hloubkové vnitřní poznání a popis případu (Ibid, s. 3). Všechny části se analyzují do hloubky, cílem je celistvé porozumění případu a nalezení vztahu mezi částmi. Tato metoda se hojně využívá při výzkumu méně známých jevů. Kladem je, že se výzkumník zaměřuje pouze na jeden případ a díky tomu ho hloubkově poznává (Stake 1995 in Hendl 2005, s. 106). Dále je instrumentální metoda, ve které se výzkumník rozhodne pro daný jev, ke kterému si nalezne jeden nebo více případů, ty následně detailně analyzuje a zkoumá do hloubky místo obecného rázu. Použití této metody výzkumník zařazuje pro pochopení jevu (Stake 1995, s. 3), jako případ může zkoumat jedince i skupinu. Zkoumání těchto případů výzkumníkovi vyobrazí jednání, které je nejen typické, ale i takové, kterého by si nevšiml. Případ se považuje za nástroj k dosažení určitého cíle. Cílem této metody je pochopení vnějších teoretických otázek. Výzkumníkovým zájmem nejsou určité závěry o případu vyplývající ze vzorku, ale zjištění jak a proč daný fenomén funguje v nynější podobě (Stake 1995 in Hendl 2005, s. 106). Kolektivní případová studie předpokládá výzkum více případů, díky kterým výzkumník dosáhne širšího vhledu do určité problematiky. Tato metoda se prolíná s instrumentální. Využívá se zkoumání více instrumentálních případových studií (Stake 1995, s. 3-4). „*Takové studie se používají v komparativních výzkumech, při testování nějaké teorie nebo při její modifikaci, rozvoji nebo původním navrhováním*“ (Hendl 2005, s. 107).

Podle Stakea (1995, s. XI–XII) je případová studie snaha o poznání určitého ohraničeného systému (případu), ve kterém usiluje o porozumění/zachycení komplexity a specifčnosti daného případu. K této metodě se využívají různé zdroje informací a popis kontextu, ve kterém se případ nalézá (Ibid). V případové studii musí výzkumník určit objekt výzkumu, vytvořit konceptualizaci, zvolit dané výzkumné otázky, následně hledat pravidelnosti a vztahy v odpovědích. Pozorování a interpretace se musí vzájemně doplňovat.

Výsledně pak navrhnout tvrzení a zobecnění, která jsou platná pro určitý případ (Stake 1995 in Hendl 2005, s. 106). Ve svém výzkumu jsem si zvolila metodu *instrumentální případové studie*.

Dalším významným výzkumníkem, který přispěl k definování případové studie je Robert K. Yin. Dle něho má případová studie dvojitý charakter. Prvně jako strategie pro zkoumání dopředu daného fenoménu v reálném kontextu, kdy je hranice mezi nimi známá. Zadruhé zkoumá jevy do hloubky, když není zcela známá hranice mezi jevem a jeho kontextem (Yin 2015). Ve svém přístupu využívá kvalitativní i kvantitativní data (Yin 1994 in Hendl 2005, s. 107). Jeho kritéria pro hodnocení kvality výzkumu vycházejí z předchozích velkých kvantitativních bádání, čímž se liší od koncepce Stakea (Hendl 2005, s. 107). Yin rozlišuje několik typů případové studie na základě požadovaných výsledků. Exploratorní, explanatorní, deskriptivní a evaluační (Yin 2015; Yin 1994 in Hendl 2005, s. 108). Cílem exploratorní případové studie je analýza působících vztahů a identifikace daných hypotéz a otázek. Následně navržení teorie a podkladů, které pomohou dalšímu výzkumu. Explanatorní případová studie vysvětluje případ pomocí vysvětlení (jak nebo proč) částí příčin, které výzkumník identifikuje během svého zkoumání. Ke svému zkoumání využívá danou teorii. Cílem této metody je odhalení neznámých nebo méně známých souvislostí, jejich analýza a identifikace příčin a důsledků. Deskriptivní případová studie popisuje jev. Cílem je co nejkomplexněji charakterizovat daný fenomén ve souvislosti reálného světa (Yin 2015). Evaluační studie má za cíl analýzu vztahů působících v daném případě. Může v ní uskutečňovat popis, exploraci či explanaci. V této metodě se jedná zejména o hodnocení a testování na základě daných hodnotových kritérií (Yin 1994 in Hendl 2005, s. 108).

2.2 Metoda analýzy

K vypracování analytické části jsem využila techniku analýzy tzv. **tematickou analýzu**. Na základě této metody je výzkumník schopen nacházet vzorce a spojitosti v kvalitativních datech. Získaná data se detailně zkoumají, organizují a následně popisují. Tato metoda není jednotná či specifická. Výzkumník má možnost využít i různých dalších metod kvalitativní analýzy. Největší výhodou této metody je její flexibilita. Na základě této volnosti je možné získat bohatá a detailní data o daném jevu (Hendl 2005, s. 264). Dle Hendla (2005, s. 265) výzkumník může využít několik způsobů, které mu pomáhají v přístupu k následné analýze:

- Induktivní způsob – je vázán na samotná data, která se kódují a tematizují.

- Deduktivní způsob – kódování a tematizování spočívá na základě existujících konceptů a teorií.
- Sémantický způsob – spočívá ve zřetelně zobrazeném obsahu dat, která se kódují a tematizují.
- Latentní způsob – stojí na základě skrytých předpokladů a konceptů, které jsou v pozadí, čímž je kódování a tematizování určeno.
- Realistický nebo esencialistický způsob – předpokládá určitou realitu, která se objevuje v datech.
- Konstruktivistický způsob – na základě dat pohlíží na to, jak je specifická realita utvářena.

Rozhovory jsem nahrávala na diktafon ve svém mobilním telefonu a následně udělala jejich doslovné přepisy. Některé respondentky využily nabídku na poslání přepisu ke kontrole. Žádné připomínky však neměly, tudíž jsem následné přepisy použila ke kódování. Během rozhovorů jsem si také dělala poznámky, které jsem použila k analýze v práci. Kódy vznikly pomocí opakovaného čtení a segmentací dat (Hendl 2005, s. 233). Následně jsem si kódy rozdělila do pěti hlavních segmentů, které jsou důležité pro pochopení ztráty panenství u respondentek. Je důležité si text rozdělit do tematických oblastí, které se budou zkoumat a identifikovat vztahy mezi nimi (Hendl 2005, s. 236). K přehlednosti segmentovaných dat jsem využila tabulku, kterou jsem si rozdělila do pěti kategorií, které mi vyvstaly z kódování rozhovoru a ve kterých jsem ke každému kódu přiřazovala specifické úryvky od všech žen.

2.3 Cíl výzkumu a výzkumné otázky

V mém výzkumu se bude jednat o několik instrumentálních případových studií. Cílem této práce je popsat, jak ženy rozumí své ztrátě panenství a jak ji definují. Také odhalení významů a porozumění ztráty panenství ve vztahu k sexuální identitě. Výzkumnými otázkami jsou:

1. Jak žena vnímá moment své první sexuální zkušenosti?
2. Co pro ženu znamená ztráta panenství?
3. Jak žena vnímá začátek intimního života?

2.4 Realizace výzkumu

Výzkumný vzorek tvoří sedm žen, které jsou homosexuální, bisexuální a heterosexuální orientace, ve věkovém rozmezí 20–24 let a mají za sebou první sexuální zkušenost. Pocházejí ze Středočeského kraje, Plzeňského kraje, Prahy a všechny jsou studentky.

Výzkum jsem prováděla během doby Covidu - 19 a úplného lockdownu, kdy byl osobní styk s dalšími osobami výrazně omezen. Vše tedy probíhalo pouze v online prostředí. Kontakt na tyto ženy jsem získala pomocí svého okolí a sociálních sítí, přes Facebook a Instagram. Na Facebooku jsem získala přístup do LGBTQ skupin a na stránky, přes které jsem mohla sdílet příspěvek s žádostí o rozhovor, a na Instagramu jsem je dohledávala skrze specifické hashtagy s LGBT tematikou. Také jsem využila techniku sněhové koule (tzv. snowball sampling). Přes mou bisexuální respondentku jsem získala kontakt na další a přes dvě kamarádky jsem získala kontakt na ženy, které jsou v tomto tématu otevřené. Počet kontaktovaných osob byl několikanásobně vyšší než konečný počet sedm žen. Často odmítaly i kvůli online provedení, jelikož jim bylo nepříjemné se o takto intimním tématu bavit přes platformu, která je dle jedné ženy „odosobněná“. Samotné rozhovory poté probíhaly ve večerních hodinách přes platformu Google Meet a trvaly v průměru půl hodiny. Probíhaly v časovém rozmezí od začátku března až po první dubnový týden roku 2021.

Nejdříve jsem provedla pilotáž, která obsahovala první rozhovor, na jeho základě jsem dopracovala a přetransformovala vytvořené otázky. Rozhovory jsem měla v plánu provést ve dvou vlnách, kdy by druhý rozhovor obsahoval už jen doplňující otázky. Každá respondentka s tím souhlasila a tuto možnost jsem využila u dvou ze sedmi respondentek. Provedla jsem s nimi polostrukturované hloubkové rozhovory, které obsahovaly pět předem stanovených otázek, které byly doplněné o otázky k dovysvětlení. Otázky jsem měla rozdělené do třech tematických sekcí.

Atmosféra celého rozhovoru, i přesto že proběhl on-line, byla se všemi respondentkami uvolněná. Jelikož je mé téma intimního rázu, před samotným rozhovorem jsem se s respondentkami více seznámila, abychom si vytvořily nějaký bližší vztah. V průběhu rozhovoru jsme si také navzájem tykaly, a tak pro respondentky bylo snazší mluvit o těchto věcech i více do hloubky a beze studu. Celý rozhovor byl v přátelském duchu a velice příjemný. Respondentky byly otevřené a nebály se mluvit o svých sexuálních zkušenostech či intimním životě. S ohledem na to, že rozhovory probíhaly v online prostoru,

respondentky byly v domácím prostředí, což mělo také pozitivní vliv na jejich otevřené výpovědi.

Pro dotazované ženy jsem vytvořila informovaný souhlas o tom, že rozhovor bude anonymizovaný a použit pouze pro akademické účely k sepsání mé bakalářské práce. Ujistila jsem je, že citace neobsahují jejich jména či podrobnější iniciály, které by vedly k jejich identifikaci. Do profilu respondentek jsem použila jen jimi schválené údaje. Jedná se o téma, které může být pro ženu intimní, a proto jsem je ještě před začátkem rozhovoru také ubezpečila, že pokud jim otázky budou nepříjemné, rozhovor můžeme kdykoliv ukončit.

2.5 Etika výzkumu

Můj výzkum analyzuje osobní téma, které může doprovázet několik úskalí. Etická dilemata se mohou objevit v každém (kvalitativním) výzkumu. Guillemin a Gillam (2004, s. 12) rozlišují dva okruhy etiky, se kterými se setkáme během výzkumu. Jedná se o etiku procedurální a „Etiku v praxi“ (Guillemin, Gillam 2004, s. 2). S procedurálním postupem se můžeme setkat ještě před samotným výzkumem. Při kvalitativní práci s lidmi je potřeba vyplnit formulář dané komise, který slouží jako opatření před nepříznivými následky. Obsahuje popis metodologie výzkumu a odpovědi na otázky, co výzkumník uskutečnil pro nezamýšlený vývoj výzkumu. „Etika v praxi“ je druhým rozměrem, který se objeví během výzkumu. Jde o situace, ve kterých se výzkumník vůči respondentovi musí zachovat lidsky a ohleduplně, přičemž si nadále musí zachovat úlohu výzkumníka (Guillemin, Gillam 2004, s. 13–15).

Předpokládala jsem, že v mém výzkumu může nastat několik situací. Příkladem může být zjištění, že první sexuální zkušenost nebyla dobrovolná. Mohlo se jednat o další nepříjemné zkušenosti, které jsou spojeny se ztrátou panenství, nebo chvíle, které nastaly potom. Nebo že by se respondentka rozmluvila o svém sexuálním životě po ztrátě panenství a příjemných nebo nepříjemných pocitech s tím spojených. V každém případě bych se chovala laskavě a vlídně, aby se respondentky cítily příjemně a se stálým přístupem výzkumníka. Připravila jsem se i na moment, kdy by se respondentky mohly cítit natolik nepříjemně, že by chtěly ukončit rozhovor, ukončila bych ho já nebo ony. Pokud by nastal moment, kdy by se mi respondentka svěřila s informací, kterou nechce, abych zmiňovala ve své bakalářské práci, nezmínila bych ji.

Ve své práci jsem se neseetkala s žádným momentem, ve kterém bych dilema musela řešit. Respondentky se cítily příjemně a neměly žádný problém mluvit o svých pocitech či

zkušenostech. Některé respondentky neměly svůj první sexuální styk příjemný, ale ne natolik, aby jim o tom bylo nelibé mluvit.

3. Zjištění

V této části budu analyzovat odpovědi respondentek. Nejdříve představuji dotazované ženy, dále pak budu postupně analyzovat pět kategorií:

- První sexuální styk
- Vlastní definice panenství
- Představy o prvním sexuálním styku
- Pocity spojené s prvním sexuálním stykem
- Intimní život

3.1 Profil respondentek

K následné analýze byla respondentkám změněna jména náhodným výběrem nebo na jména, která si samy zvolily.

- I. **Aneta** – studentka, která žije v Praze. Je jí 23 let a je homosexuální orientace.
- II. **Julie** – studentka, která žije ve Středočeském kraji. Je jí 20 let a je heterosexuální orientace.
- III. **Klára** – studentka, která žije v Praze. Je jí 20 let a je homosexuální orientace.
- IV. **Lucie** – studentka, která žije ve Středočeském kraji. Je jí 23 let a je bisexuální orientace.
- V. **Soňa** – studentka, která žije v Praze. Je jí 24 let a je heterosexuální orientace.
- VI. **Hana** – studentka, která žije v Praze. Je jí 20 let a je heterosexuální orientace.
- VII. **Kateřina** – studentka, která žije v Plzeňském kraji. Je jí 22 let a je heterosexuální orientace.

3.2 První sexuální styk

První pohlavní styk je akt nezměrného společenského významu. Dřívější chápání prvního styku odkazuje na událost zapojení pohlavních orgánů. Zatímco novější pohledy odkazují na sexuální debut, do kterého jsou zahrnuty i nepohlavní sexuální aktivity (Hawes, Wellings, Stephenson 2010, s. 138). První sexuální styk byl u respondentek různý, ale měl společné znaky. Ať už se jednalo o věk, ve kterém proběhl až po aspekty a důvody samotného aktu.

3.2.1 Věk

Tři respondentky prožily svůj první sexuální styk kolem zákonné hranice. Nejčastěji kolem 16. roku. To odpovídá zjištěním Katrňáka (2011 s. 80), který ve svém výzkumu z roku 2008 z českého prostředí uvádí, že nejčastější věk k prožití prvního sexu u žen je mezi 15.–16. rokem.

„Bylo to v 16 a s mým tehdejším přítelem (..)“ (Kateřina)

„No.. a pak jsem přešla na střední, kde to teda samozřejmě začalo. Byl v 15 letech.“ (Soňa)

„Byl teda asi v šestnácti letech (..)“ (Aneta)

Ostatní respondentky čekaly déle. Samy to vnímaly jako pozdější věk k prvnímu pohlavnímu styku.

„Já jsem si počkala dost dlouho, vlastně před půl rokem. Už mi bylo 20.“ (Hana)

„(...) když se mi schylovalo k těm 18.“ (Klára)

„A tohle bylo na začátku 4., takže mi bylo 19.“ (Julie)

Jedna z respondentek rozlišuje dva věkové údaje, protože rozlišuje mezi prvním stykem s mužem, který nastal dříve, a s ženou. Oba styky se odehrály v pro ni vnímaném pozdějším věku – v 18. roce s mužem a ve 21. roce s ženou.

Věk prvního pohlavního styku byl v minulosti spojován s uzavřením sňatku a představou založení rodiny. Panenství bylo natolik ceněno, že ženy první styk před sňatkem dopustily pouze pokud byly zasnoubené, aby neobdržely nálepku „pochybné holky“. Dnes se tato představa změnila tolik, že si žena sama vybírá věk, kdy chce začít sexuální aktivitu. (Giddens 2012, s. 19)

Věk, kdy došlo k prvnímu sexuálnímu styku, se pojí s vymezením sebe sama jako panny. Jak se ženy viděly, dokud neprožily první sexuální styk. Pro většinu respondentek to bylo spojené s pocity pohledu společnosti na ně, jak zapadají do kolektivu a jak na ně kolektiv pohlíží, když čekají déle. Objevovaly se u nich pocity nedostatečnosti a méněcennosti.

„Měla jsem pocit, že mi něco chybí. Bylo to pro mě jako kdybych měla nějakou nálepku.“ (Julie)

„Pro mě znamenalo být pannou to, že jsem sexuálně nedotčená. Hodně to spojuji i s dynamikou v tom holčičím kolektivu, kdy se cítíš celkem trapně, že ty ještě jako ne, zatímco některé holky o to přišly už na základce. Taky se tím hodně chlubily, že ony jsou ty vyspělé, ty samice. Takže takový pocit maličkosti, protože jsem byla poslední na gymplu, která o to přišla.“ (Lucie)

Jedna z respondentek stejně jako své panenství i sebe sama, když byla pannou, vnímala hodnotně. Proto také s prvním sexuálním stykem čekala do pozdějšího věku. Zároveň také vnímala pohled okolí na ni, ale domnívala se, že byl kladný a stejný jako se vnímala ona sama.

„Pro mě osobně to byla známka toho, že si sama sebe vážím a že to neberu na lehkou váhu. Tak si myslím, že mě viděli i ostatní.“ (Hana)

Zajímavým pohled na sebe jako pannu, měla homosexuální respondentka, která rozlišuje být pannou před stykem s mužem, který prožila v 16. roce života, a před stykem s ženou, kdy začala vnímat svou sexualitu. Před prvním sexuálním stykem s mužem se vnímala neporušeně, což změnil fyziologický akt, spojení pohlavní orgánů. Zatímco po prvním sexuálním stykem se ženou se přestala vnímat jako panna po emoční stránce, kdy přijala svoji homosexuální identitu.

„Jedno je takovej ten pocit neporušenosti, kterej se změnil s mužem. Přemýšlela jsem nad tím, jak se to všechno změní. Že přijde nějaký wau efekt. Což se ve výsledku s tím mužem vlastně nestalo. Prostě to proběhlo a no.. stalo se. Zatímco u té ženy, když to proběhlo, tak mi to strašně změnilo ten život. To teprve jsem přestala být pannou. A to je hlavně kvůli tomu, že jsem si nebyla schopná tu svou sexualitu přiznat.“ (Aneta)

3.2.2 Samotný akt

Ze samotného vyprávění o prvním pohlavním styku jsem postřehla několik ambivalentních aspektů. Většina žen ho například vnímala bolestivě, ale celý akt a následnou vzpomínku na něj vnímají pozitivně. Ženy často vnímají při prvním sexu fyzické nepohodlí až bolest, když mají penilně – vaginální sex a dochází k protržení panenské blány (Carpenter 2005, s. 169). Současně se v jejich vyprávění objevuje i aspekt vztahu, který mají spojený s pozitivními pocity. Tyto respondentky měly první sexuální akt, kdy byly v plnohodnotném vztahu a čekaly i několik měsíců, dokud si nebyly jisté, že chtějí přijít o panenství právě s tímto člověkem.

„Samotný ten sex nebyl moc okouzující, protože mě to dost bolelo. Ale spíš šlo o ten moment, kdy jsem věděla, že s ním o to chci přijít. Bylo to u nás doma, když u nás přespával a rodiče nebyli doma. Byl hrozně milej a super v tom, že na to šel pomalu a opatrně. Moc dlouho to netrvalo, protože to bolelo, ale snažili jsme si to vynahradiť další ráno.“ (Kateřina)

„Ale jako jinak můj jako první sex byl hezkej. Myslím si, že to taky bylo z důvodu, že i přítel už měl nějakou zkušenost a prostě jako a nebyl úplně poleno. Chápal, že ty holky to jako můžou vnímat trošičku bolestivě.“ (Lucie)

Lucie je bisexuální respondentka, a tak vnímá dvojí první pohlavní styk. Nejdříve byla v dlouholetém vztahu s mužem, kdy prožila úplně první pohlavní styk. Avšak prožila i svůj druhý první styk se ženou, ten vnímá podobně jako s mužem, především ale bez fyzické bolesti. Pro ni se jedná o „plně sexuální zkušenost“, kterou prožila s oběma pohlavími.

„Jako full in. V tomhleto ohledu já jsem taky brala ztrátu panenství s klukem a s holkou podobně. Protože to je jako první plně sexuální zkušenost s tím pohlavím. Takže já v nic rozdíl nevidím. Pro mě jsou to obě ztráty panenství jak z emočního, tak z biologického hlediska, ať je to proniknutí jakékoliv. Rozhodně to není tak, že bych přišla o panenství s klukem a s holkou ne. To prostě ani nejde tak brát. Beru to tak, že s obojím je nějaké to poprvé.“ (Lucie)

Dle Averett, Moore a Price (2014, s. 275) ztráta panenství u lesbických partnerek může být chápána fyzickým vymezením vaginálně-penilní penetrace, která je ovšem uměle vytvořená. I přes to, že tento určitý typ sexu jedna z homosexuálních respondentek prožila, vkládá větší hodnotu tohoto momentu do emoční stránky, protože ho prožila se správnou osobou.

„(...) A vlastně tam to nějak začlo. Ta jiskra už tam byla dávno, ale tohle byla taková ta sexuální jiskra. Začaly jsme se líbat, a tak a jelikož ona je zkušenější víc než já. Tohle byl můj první vztah. Jako úplně první vztah, ne ten s holkou, ale úplně první. Takže jsme začaly. Jako bylo to hrozně romantický a musím říct, že bych neměnila.“ (Klára)

Zážitek prvního sexuálního aktu těchto tří participantek jim také prohloubil i fakt, že se jim jejich tehdejší partneri během té chvíle věnovali. Chápali, že první sex může být pro ženy důležitý moment. Chtěli ho s nimi prožít v příjemné a romantické atmosféře, byli ohleduplní a v případě heterosexuálních partnerů se snažili, aby nebyl sex pro ženu více bolestivý, než z fyziologického hlediska je. Byli pro ně oporou.

Respondentka, která se aktuálně identifikuje jako homosexuální, prožila svůj první sexuální akt ve chvíli, kdy se potýkala s nejistotou v sexuální identifikaci. Domnívala se, že je heterosexuální a věřila, že první sex dokáže to, co si myslí. Což se nestalo.

„(...) než jsem vůbec měla ten první... jakože první sex, přemejšlela jsem nad tím, jak se to všechno změní. Že přijde nějaký wau efekt. Což se ve výsledku s tím mužem vlastně nestalo. Prostě to proběhlo a no.. stalo se. Ten zážitek jako takovej byl myslím, velmi pěkný a oboum

nám o to i dost šlo, aby to byl fakt takový výjimečný moment, který si člověk zapamatuje, za což jsem i moc ráda, protože vím, že to tak ne vždy úplně bývá. Samozřejmě tam byly jisté problémy, nebylo to úplně příjemný zážitek, jako z toho aktu samotného, když to mělo nastat. A nakonec se to teda podařilo a bylo to jako poměrně fajn. Ale nebylo to, že by mě to extra dostalo. (...)“ (Aneta)

Po prvním sexuálním aktu začala Aneta pochybovat o své sexuální orientaci, na tomto základě začala poznávat svou aktuální sexuální identitu, s ženou.

„Zatímco u té ženy, když to proběhlo, tak mi to strašně změnilo ten život. A to je hlavně kvůli tomu, že jsem si nebyla schopná tu svou sexualitu přiznat.“ (Aneta)

To Aneta doplňuje o poznatek, ve kterém poukazuje na fakt, že i když měla dlouhodobý vztah s mužem, ve kterém první sexuální styk proběhl, vnímá i druhý první styk, ten byl se ženou. Lidé mohou získat tzv. druhé panenství, které přijmou po příliš bolestivých, nudných či neuspokojivých prvních sexuálních aktech. Po negativních zkušenostech tak mohou odkládat druhé panenství až roky, kdy zažijí vyhovující a uspokojivý první styk (Carpenter 2011, s. 116).

„A to souvisí také s tím, že já u sebe rozděljui takové dvoje poprvé. A to teda jak s tím mužem, tak hlavně s tou ženou. Mám to vlastně rozdělený, protože až s tou ženou jsem jako pochopila potom sexu, co to ten sex je.“ (Aneta)

Jedna z respondentek dokonce kladně vzpomíná na to, že její první styk se jí nelíbil. Brala to jako zkušenost, která se jen nevydařila.

„Takže chodili jsme spolu asi tři měsíce a trvalo to asi dvě minuty. Já jsem si to vůbec neužila, byla jsem z toho taková zoufalá. Ale nakonec jsem ráda, že jsem měla i nějakou špatnou zkušenost.“ (Julie)

V mých rozhovorech se objevuje i žena, jejíž první sexuální styk nebyl příjemný a ani na něj zpětně kladně nevzpomíná. Samotný akt proběhl spontánně a nečekaně.

„Seděli jsme na zemi a on tam na mě začal zkoušet nějaký, jakože se teda spolu vyspíme a já jsem mu řekla, že jsem panna. Začal to teda fakt zkoušet... dost mě to bolelo, vlastně hodně. No... a potom, když zjistil, že mě to fakt bolí, tak se mě zeptal, jestli jsem opravdu panna a já, že jo.“ (Soňa)

To, jak ženy vnímaly a prožívaly (pozitivně či negativně) svůj první sexuální styk má souvislost i s tím, zda ho s partnerem/partnerkou plánovaly nebo nastal spontánně. Mnohem více dívek prožije svůj první sex jako dopředu promyšlený a plánovaný s partnerem než jako spontánní emoční záležitost (Katrňák 2011, s. 86). Předpokládaným motivem dívek

k prvnímu pohlavnímu styku je vztah a romantika s ním spojená (Hyde, Jaffe 2000, s. 286). Ve většině případů respondentky byly ve vztahu a jejich partneři věděli, že to bude jejich první sexuální styk, takže se na něj i podle toho připravili. Proto také respondentky rády vzpomínají na tento moment.

„On to o mně věděl a taky věděl, že z toho jsem nervózní, takže jsme se domluvili na tom, že to bude u nás doma, kde se cítím nejvíc příjemně.“ (Kateřina)

„Bylo to naplánovaný, těšili jsme se na to už nějakou dobu, měli jsme dokonce pronajatý pokoj, hotel. Bylo to takový vymazlený, aby to byl nějaký pěkný zážitek na delší dobu.“ (Aneta)

Respondentka, která zpětně na první styk nevzpomíná kladně, ho prožila spontánně. Nebyla na něj nijak připravená.

„Teda já jsem to vnímala jako rande, ale on to vnímal jako, že se půjdeme spolu vyspat.“ (Soňa)

3.2.3 Důvod

Důvod participantek, který je vedl k tomu prožít svůj první sexuální styk je také důležitým aspektem k pochopení pojmu ztráty panenství. Některé respondentky jako důvod ke ztrátě panenství uvádějí společenský nátlak. Nachází se zde aspekt sociálního vlivu, který nutí druhou osobu nebo skupinu chovat se určitým způsobem, změnit myšlenky a postoje, aby výsledky splnily dané očekávání (Walker 2015, s. 1).

„Hrozně jsem se tlačila do toho abych ten sex měla. Protože to okolí mělo takový vliv, jakože dokud to nezažiješ, tak nemáš proč se s námi o tom bavit. Nebylo to z toho, že bych to úplně chtěla, ale abych aspoň měla nějakou tu sexuální zkušenosti.“ (Lucie)

„A měla jsem pocit, že jsem jako jediná v té skupině lidí, se kterými se bavím, která k tom ještě nedošla. Tak jsem jako měla nějakou potřebu to urychlit.“ (Julie)

Jedna z respondentek tento vliv vnímala také, ale kvůli své nejistotě v sexuální identifikaci. Její první sexuální akt proběhl s mužem, a to z důvodu zamilovanosti ze strany tehdejšího partnera, což pro ni byl dostatečný důvod, aby právě s ním tento zážitek prožila a sdílela.

„Tehdejší přítel byl do mě hodně zamilovanéj, byl hrozně hodnej, zajímal se a bylo mi s ním dobře, “jen” to nebylo ta láska/zamilovanost, kterou bych cítila, ale říkala jsem si, že to asi přijde časem, a tak jsem do toho šla, měla jsem ho zkrátka dost ráda a on byl zamilovanéj.“ (Aneta)

Nějakou dobu sama sebe přesvědčovala, že její sexuální identita je heterosexuální, a to ze strachu z nepřijetí a negativního vnímání okolí. Osoby, které přicházejí do společnosti jako neheterosexuální, cítí úzkost a strach z nepřijetí. Potencionální možnost ztráty podpory a lásky druhých lidí je dostatečným důvodem, aby svoji sexuální identitu dále tajily (McLean 2007, s. 164). Respondentka se proto pokoušela najít v mužské populaci lásku, která by doprovázela i samotný moment ztráty panenství. Tu našla až se ženou.

„(..) ale z nějakýho společenskýho důvodu, vlivem okolí a nějakýho strachu a nepřijetí, tak jsem se furt snažila i hledat nějakýho kluka, kde bych tu lásku fakt cítila a dokázala se zamilovat. Ale to nějakým způsobem nešlo. A pak jsem si řekla, tak je to žena. Bylo to takový narychlo docela.“ (Aneta)

To, jak je žena připravena na první pohlavní styk záleží nejen na její zralosti a věku, ale také na vztahových faktorech jako je správný partner, ideální moment. Dále záleží i na morálních a náboženských hodnotách, které žena zastává (Ott et al. 2006 in Kuortti, Lindfors 2014, s. 507). Některé respondentky věděly, kdy přišel ten správný čas. Čekaly do té doby, dokud tento moment nebude správně načasovaný. Tu chvíli pro první sexuální styk, která pro ně byla odpovídající, poznaly. Například i díky sexuální „jiskře“, kterou jedna z respondentek pocítila.

„A vlastně tam to nějak začlo. Ta jiskra už tam byla dávno, ale tohle byla taková ta sexuální jiskra. A tak jsem věděla, že to chci.“ (Klára)

„Čekala jsem spíš, protože s nikým jsem si neřekla že jo, teď to chci. Nikdy jsem si prostě s nikým takhle v pohodě nepřišla. Říkala jsem si vždycky, že až to bude ono, tak to poznám, no.. a poznala jsem. Rozhodně toho nelituji.“ (Hana)

„Já jsem si tak jako sama řekla, že ten sex chci mít až po nějaké době ve vztahu až si budu jistá. Tady jsem čekala tak tři měsíce, to jsem si myslela, že je takový ideální (...).“ (Kateřina)

3.3 Vlastní definice panenství

Teď představím, jak definují dotazované ženy základní pojmy spojené s tématem bakalářské práce jako jsou panenství a jak vnímají ztrátu panenství. Je důležité si tyto pojmy představit pohledem respondentek, protože provází celým výzkumem. Některé definice se od sebe i zcela liší.

3.3.1 Panenství

Jedna z respondentek vymezila panenství jako cennou věc, o kterou se žena nepodělí jen tak s někým.

„Já to беру jako dost osobně a nepřijde mi to jako jen taková obyčejná věc, kterou prostě jen tak odhodíš.“ (Hana)

Panenství bylo chápáno také jako přechod mezi životními obdobími, o které se stará a rozhoduje si o něm sama žena. Přechází ze stavu neznalosti do nového, zkušeného.

„No... myslím že je panenství jako hrozně velké milník, kterej ty musíš překročit, aby si se dostala z nějakého jako... malá neznalá holka se prostě promění v tu znalou puberťačku, ještě ne dospělou, která už dokáže už rozhodovat sama. Protože když máš nějaký jiný věci, tak se radíš s rodiči, nebo tě podporují, ale tohle je věc, která je jen tvoje, jedno z tvých prvních rozhodnutí. Něco tvoje a ty se máš rozhodnout, co s tím uděláš.“ (Soňa)

„Mně to jako první evokuje nezkušenost.“ (Kateřina)

Vymezení panenství jako vzácnosti nebo mezníku se objevuje i ve výzkumu Laury Carpenter, která rozlišuje mezi darem, stigmatem a krokem v životním procesu. Pokud žena chápe panenství jako dar, odevzdá ho jen osobě, u které zná její hodnotu a dokáže ji ocenit. Zatímco interpretace panenství jako přechodu je krok, který je žádoucí a napomáhá k poznání její sexuality a sebe; samé (Carpenter 2002, s. 354–358).

Jsou tu však i dvě participantky, které si panenství nespojují s něčím jiným než s biologickým stavem, který prožívá každá žena. Nepřikládají mu žádný větší význam a jako panenství chápou přítomnost panenské blány. Jedná se o časové období absence pohlavního styku, který by způsobil její poškození (Amy 2008, s. 111).

„Vlastně mi přišlo, že s tím, když ho máš není ani žádný rozdíl. Značí to biologickou věc, o kterou se přijde při prvním sexu.“ (Julie)

„Já jsem nevyrostla v tom, že je panenství něco cenného, co si musíš střežit. Vždycky jsem to brala tak, že je to nějaká biologická věc. Za mě pod představou panenství je vidina panenské blány.“ (Lucie)

Nejvíce se dotazované ženy shodovaly u chápání panenství jako stavu nevinnosti či neporušenosti. Carpenter (2001, s. 128) poukazuje na změnu významu panenství během posledních tří století. Do devatenáctého století byl koncept panenství vnímán skrze křesťanskou tradici, která vnímala panenství jako cennost a implikovala nevinnost a čistotu, kterou musely svobodné ženy mít nepostradatelně do svazku manželského. Tato představa se v určitém měřítku transformovala do nových rámců pochopení panenství tak, že ženy

vnímaly své panenství hodnotně, cenně, nedotčeně. Na základě sexuálních revolucí a formování nových vymezení se ztratil aspekt čekání až do manželského svazku. Ženy už nebyly odsuzovány za předmanželský styk (Ibid).

„Ve mně to evokuje čistotu a pocit takové nějaké té novosti. Takový ten uzavřený trezor. Možná ještě nezkušenost.“ (Aneta)

„(...)pro mě to znamená, když ta holka je nevinná.“ (Klára)

3.3.2 Ztráta panenství

To, co ženy vnímají jako ztráta panenství se často shoduje s jejich definicí panenství samotného. Stejně jako se u panenství objevují definice, které přisuzují tomuto pojmu větší význam ale i takové, které tu ztrátu berou čistě jen z biologického hlediska.

„Jedině, jsem to brala... jakože jsem měla nějakou novou zkušenost, se kterou jsem se mohla podělit s kamarádkama a s někým, kdo tu zkušenost neměl. Ale pro mě osobně to žádná změna nebyla. Neměla jsem pocit, že bych jako o něco přišla. Nebo bych něco ztratila. Jako, získala jsem nové zkušenosti, ale nepřišla jsem o nic, co bych si hrozně cenila. Právě naopak, přišlo mi, že čím později o to člověk přijde, tak to chce mít co nejdříve za sebou. Potom už to vlastně bylo trochu obtěžující, že jsem ještě pořád neměla žádný sex.“ (Julie)

Respondentka dodává, že čím vyššího věku dosahovala, tím chtěla ztratit panenství více. Samotné panenství se pro ni stávalo stigmatem, kterého se chtěla zbavit, protože časem pro ni bylo obtěžující. Kvůli těmto pocitům ho osoby, které vnímají panenství jako stigma, chtějí nejen ztratit co nejdříve, avšak často i s první možnou osobou (Carpenter 2002, s. 358). Následně Julie doplňuje poznatek, proč takhle vlastně vnímá ztrátu panenství a proč vnímá sex samotný jako biologickou věc.

„Ten první sex je pro mě prostě biologická věc. Možná je to taky kvůli tomu, že moji rodiče a babička jsou lékaři. Sex je prostě pro mě víc biologická věc než duševní.“ (Julie)

Dvě respondentky uvádí, že ztrátu vnímají z obou hledisek. Jedná se o jaké si „doplnění“ se a porozumění si po emoční a biologické stránce.

„Ale jako ztrátu panenství vnímám spíš biologickéj akt s emočním doplňkem. Jde to prostě ruku v ruce. Kdybych tomu člověku nevěřila a necítla tu správnou touhu z jeho strany, tak bych do toho nešla.“ (Kateřina)

„Dřív jsem to brala tak, že je to vlastně úplně jedno s kým o to přijdu. Ale vlastně potom prvním sexu s tím přítelem mi došlo, že ta ztráta panenství je hodně založená i na emoční stránce. Protože znám holky, které o panenskou blánu přišly, protože měly nějaký úraz. Pro

mě je jako ztráta panenství první sexuální zážitek, kde je nahota, proniknutí jakoukoliv formou s emocemi.“ (Lucie)

Další respondentky vnímají ztrátu svého panenství jako zlom, který jim přinesl do života nové pocity a posunutí se dál. Jedná se o přechod z asexuálního období k sexuální aktivitě, z dívek k ženám (Carpenter 2005, s. 141). Tento zlom také napomáhá dívkám k vytvoření si dospělého ženského já (Ibid, s. 176)

„Tehle ten akt, který jsem udělala, mi přinesl jakousi ženskost, odvalu a ten pocit, že už jsem se zapojila do kolektivu. Zároveň jsem si přišla cool, protože mi to přišlo trochu jako něco zakázaného. Už jsem nebyla šedá myš, ale dělala jsem to, co ostatní.“ (Soňa)

„Znamená to pro mě takovej zlom. Je to prostě takový posunutí o trochu dál v tom životě.“ (Hana)

Jedna z dotazovaných studentek homosexuální orientace však poukazuje na fakt, že pro ni ztráta panenství stejně jako pro ženy stejné orientace v jejím okolí znamená jen duševní stav ženy, o který přijde se správnou osobou. Taky poukazuje na skutečnost, že kdyby to tak homosexuální žena nevnímala, panenství nemusí ztratit vůbec. A to z důvodů, že dnes ještě převládá heteronormativní definice ztráty panenství, která vyžaduje zapojení pohlavních orgánů. Pro lesbické ženy je sex na základě přijímání a rozdávání potěšení (Ho, Sim 2014, s. 319).

„Je to právě tak... že u páru stejného pohlaví, ať už lesbických nebo bisexuálních je to tak, že tam vlastně je takový fakt, že když neprovozuješ určitý typ sexu, tak můžeš být panna pořád, klidně až do smrti. Takže tam jde o to, potkat toho správného člověka, o ten moment. Protože můžeš o to přijít až když budeš mít třeba 10. partnerku. Že tam jde právě o tu podstatu toho, že tam jde o to, kdy si holka řekne „já už nejsem panna“. Tam jde hlavně tu duševní stránku a ne fyzickou.“ (Klára)

3.4 Představy o prvním sexuálním styku

Sdílené informace o tom, jak by první sex měl probíhat a vypadat, nebo co by přitom žena měla cítit, v ženách vyvolávají určité představy. Jedná se o vidiny toho, co by pro ženu bylo ideální a jak by si tento moment představovaly.

3.4.1 Formování představ

Představy o prvním sexuálním styku formuje několik faktorů, se kterými se žena setkává v době sexuálního dospívání a poznávání. U některých participantek představy

vycházely z filmů. Filmy používají určité sexuální scénáře ztráty panenství, které poskytují mladistvým vhled do chápání panenství a jeho ztráty. Ve filmech určených pro mladistvé (tzv. teen drama), nachází Kelly (2010, s. 482) tři druhy scénářů na základě tří rámců inspirovaných Laurou Carpenter (dar, stigma, krok v procesu). Jedná se o scénáře – abstinence, naléhavost a řízení⁹. Abstinenční scénář pojednává o speciálním jednání (stejně jako u identifikace panenství jako daru), ve kterém je panenství odkládáno a žena to vnímá pozitivně. Scénář naléhavosti vykresluje ztrátu panenství jako žádoucí (stejně jako je stigma rámeček) a důležité k dosažení určitého společenského statusu. Scénář řízení (jako krok v procesu) popisuje ztrátu panenství jako nevyhnutelný akt. Zároveň zde učí zodpovědnosti, kde má mladistvý dodržovat určité prostředky a hodnoty (antikoncepce, minimální věková hranice apod.) (Ibid).

„Tak ty představy vycházely z nějakých filmů (...)“ (Aneta)

„Asi filmy, hodně. Prostě jsem čekala, že taková ta klasická romantika... svíčky, kytky a tak.“ (Julie)

„Formovaly mě určitě filmy. Ve škole si myslím, že se o tom mluvilo snad jen mezi spolužákama, což si myslím, že bylo špatně, protože to bylo dost zkreslený (...)“ (Soňa)

„No..jako určitě mě ovlivnily filmy taky a rozhodně to známe jak to v nich chodí. Já jsem spíš byla taková realistická a začala jsem nad tímhle přemýšlet až co jsem potkala ji.. Protože jsem si pak uvědomila, že to asi jako nebude jenom kamarádka. Že to bude něco víc. A vlastně tak nějak jsem se začala zajímat víc o ten lesbickéj sex a tak.“ (Klára)

Dalším vlivným faktorem, který formoval představy participantek bylo jejich okolí. Především kolektiv vrstevnic, které měly tuto, ne vždy příjemnou, zkušenost už za sebou a dále také jejich rodina, především ženy v rodině.

„Nejvíce mě asi formovaly ty kamarádky a taky moje sestra, protože ta to měla takový ideální, a tak jsem taky chtěla o to přijít s někým, kdo pro mě byl ideální.“ (Kateřina)

„Když už jsem se s někým o tom bavila a řešili jsme to, tak to byly kamarádky.“ (Hana)
(..) Dost mě formoval ten kolektiv holek, co jsem okolo sebe měla, podle kterých to stálo za nic. Ale hlavně moje rodina, myslím mamku se ségrou..“ (Lucie)

⁹ Vlastní překlad – v anglickém jazyce *„the abstinence script, the urgency script, the management script“* (Kelly 2010, s. 482).

3.4.2 *Samotná představa*

Participantky, jejichž představy byly formulovány filmy, měly vidinu prvního sexuálního styku jako idylickou romantiku. V abstinčním scénáři je panenství nejen vyobrazeno jako něco cenného, ale také jako něco, co se má ztratit ve správnou chvíli, se správnou osobou. Důležitým aspektem v tomto scénáři je právě vyobrazení této události jako romantické a speciální (Kelly 2010, s. 484).

„(...) nějaká taková ta představa toho pohádkového sexu, což se vlastně do jisté míry stalo.“
(Aneta)

„Ale rozhodně jsem si to představovala tak, že to bude romantika, bude to fakt hodně procítěný a bude to s tou osobou se kterou se budu cítit dobře a že to budu sama chtít. Ne že mě bude do něčeho nutit.“ (Klára)

„Prostě taková ta romantická klasika, kdy jsem čekala, že to bude bolet, ale to se nestalo (...).“ (Julie)

Realističtější pohled na první sexuální styk měly respondentky, které informace a představy formovaly s pomocí kolektivu kamarádek a žen z rodiny. Neočekávaly nic velkolepého. Pouze chtěly, aby o panenství přišly s člověkem, který je ten správný.

„No já vlastně o tom ani nějaký velký představy neměla. Vlastně jsem jen chtěla, aby to bylo v posteli, protože je to nejpříjemnější a s člověkem, který za to stojí. Jak jsem zmiňovala, tak prostě to semnou myslí vážně a je schopný i počkat. Což si myslím, že tři měsíce jsou dost. Že se s ním prostě nevyspím hned. Rozhodně nic co je ve filmech a tak (...).“ (Kateřina)

„Asi jsem o tom neměla ani žádné velké očekávání. Protože já si myslím, že se z toho dělá něco mnohem vážnějšího a většího, než to vůbec je. Tak samozřejmě jsem vždycky měla představu takovou, že by to mělo být s někým s kým jako jsem, komu věřím a se kterým se cejtím v pohodě.“ (Hana)

„Zároveň jsem ale nikdy jako nechtěla mít takový ten plánovaný sex s partnerem, jako ostatní, jako že to musí být na něčí narozeniny a musí to být hrozně důležitý moment.... Jako představy byly fakt jiný, třeba ve filmu, když to je, tak tam vidíš, jak má holka hned orgasmus a skoro po celou dobu. Tak to já jsem v tomhle byla mírnější.“ (Soňa)

To, jestli u participantek skutečnost odpovídala představám, záleželo na tom, zda byl jejich první sexuální styk s osobou, která se jim věnovala. Vnímala jejich potřeby a byla ohleduplná. To se pojí s aspekty, že byl první styk plánován a proběhl v době, kdy byly ve vztahu.

„Musím říct, že ten sex, který jsem prožila, byl pro mě ideální a nikdy bych neměnila. Prostě to lepší být nemohlo. Ten kluk byl super, ohleduplný a udělal všechno pro to, abych si ten moment užila a cítila se přitom příjemně.“ (Kateřina)

„Ani jsem se s ním toho sexu nebála. Přijde mi to naprosto zbytečný, hnát se za něčím tak dopředu a mít to špatný. Nehrotila jsem to nijak. A když na to přišlo, tak jsem za to rozhodně spokojená.“ (Hana)

„Byla hrozně jemná, protože jsem jí říkala, že se hrozně bojím, takže jako musím říct, že bych fakt neměnila. Takže... já bych do toho šla klidně znova.“ (Klára)

„Že to možná bude bolet ale ten kluk by se mi měl věnovat. Že je jako normální, že se u toho máš cítit dobře a příjemně. Takže vlastně tak jak já jsem to zažila. I když jsem od všech slyšela, jak to bude hrozný, tak jakoby jsem nebyla překvapená, když to bylo vlastně příjemný a dobrý...“ (Lucie)

Jedna z respondentek poznamenává, že skutečnost také z části odpovídala jejím představám, ale nebýt nejistoty v její sexuální identifikaci, chtěla by tento moment prožít s druhým pohlavím.

„(..) ta představa se do značný míry vyplnila teď kdybych si představila jako ten ideální prvního sexu, tak natož že by to nebyl muž, ale žena, tak by ten průběh mohl vypadat velice podobně.“ (Aneta)

Rozdíl nastává, kdy jedna z respondentek byla ve vztahu a první sexuální styk byl plánovaný, ale její partner se jí vůbec nevěnoval. Samotný akt trval jen několik minut, atmosféra participantce nepřišla příjemná a ani to pro ni nebyl správný moment.

„(...) svičky, kytky a tak. A to to vůbec nesplnilo. Zároveň to ani nebylo, že bych potom měla nějaký blahodárnej a skvělej pocit. Spíš jako naopak.“ (Julie)

Tato zkušenost v ní vyvolala pochybnosti o tom, zda byl ten správný muž. Dívky cítí lítost nad prvním pohlavním stykem více než chlapci (Wellings et al. 2001, s. 1849). To může být spojené s tím, že ženy vnímají své panenství více jako dar, který chtějí věnovat osobě, která chápe jeho význam. Zatímco muži vnímají své panictví více jako stigma, kterého se chtějí zbavit (Carpenter 2002, s. 353). Zároveň ale poznamenává, že když to vezme zpětně po několika letech, tak i přes nepříjemnou zkušenost to vnímá jako dobrou volbu.

Přemýšlela jsem, jestli to byla dobrá volba a zrovna s tímhle člověkem, jestli jako jsem neměla čekat dýl. Ale teďkom, když to vezmu zpětně tak si myslím, že to byla docela dobrá volba. Spousta lidí mi říkalo, že jejich poprvé taky nebylo příjemných a hezkých.“ (Julie)

Respondentka, které se představa diametrálně lišila od skutečnosti zažila první sex spontánní a nebyla s druhou osobou ve vztahu. Především ani nečekala, že by se první sex mohl odehrát.

„Ta představa určitě byla jiná. Myslela jsem si, jak to bude hezký a takový energický, elektrizující a nebylo. Bylo to prostě takové...“ (Soňa)

3.5 Pocity spojené s prvním sexuálním stykem

Forstie (2017, s.4) přikládá velký význam emocím, které jsou spojené se sociologickým rámcem intimity, která se v prvním sexuálním momentu prolíná. Někteří teoretici poukazují na to, že i když krátkodobé sexuální spojení není emocionálně blízký intimní vztah, tak erotická spojení považují za intimní, a to kvůli řadě emocí, které je doprovází (Kipnis 2000 in Forstie 2017, s. 5). Intimita je určitým výsledkem tohoto momentu a emoce jsou důležité k jejímu dosažení či selhání (Ibid, s. 4). Denzin (2009, s. 66) sociologicky pojímá emoce jako dočasně prožitou ztělesněnou zkušenost, kterou člověk vnímá, cítí a prochází jeho tělem do zcela nově transformované reality – emocionálního zážitku.

Pocity, které většina participantek vnímala ve spojení se ztrátou panenství, byly pozitivní. Jako první pociťovaly nervozitu kvůli nové a neznámé situaci, do které se dostaly. Je možné říct, že po nervozitě nastal pocit úlevy, ztráta nervozity, a to především kvůli tomu, že ten moment probíhal s osobou, která se jim plně věnovala. Hrál tu také roli pocit zvědavosti ženy v nové situaci. Toto spojení bylo prožité s „jiskrou“, která dodává vzrušení a touhu. Celý moment probíhal s pocitem štěstí z toho, že byl sdílen se správnou osobou.

„Jako byla jsem nervózní rozhodně. Především předtím, pak už to bylo v pohodě. To je ale takovej ten stres, kterej má každej. Byl to takovej ten příjemnej stres. Pak to ze mě jako úplně odpadla. Byla jsem taky zvědavá na ten velkej krok. Že se ve mně něco změnilo... asi nic podstatnýho, ale změnilo se. (Hana)

„Když to беру takhle zpětně, tak rozhodně nervozita. Ta tam byla ve velkém, protože jsem nikdy předtím před klukem nahá nebyla a taky proto, že mám ke svému tělu trochu výhrady, ale která holka je nemá. Ale zároveň, jak jsem říkala. Ten moment. Prostě předtím jsem byla zvědavá a ten moment mi částečně naplnil očekávání. Zároveň ale taky úlevu, že už to mám za sebou. Bála jsem se hlavně tý bolesti, no. Jasně ta jiskra tam byla i při prvním pokusu, ale s tím strachem a nervozitou se to trochu ztratilo. Takže jsem si užívala ten moment. To,

že jsem to opravdu udělala s člověkem, kterému na mě záleželo, do kterého jsem byla zamilovaná.“ (Kateřina)

„Tak rozhodně tam hrála roli nervozita, ze začátku. Ale já si myslím, že když člověk najde toho správného člověka, o kterém si řekne „hele jo, s tímhle tím proč ne“ tak se určitě nemá čeho bát. Já jsem byla v klidu, nebála jsem se, právě naopak. Věřila jsem jí hodně a pak prostě jsem si to jen užívala. A hlavně, přijde mi to hrozně hezký ten čas potom, to mazlení. Ale pocity především nervozita, stres, ale potom vzrušení, zápal a pak vlastně ten pocit štěstí. Bylo to hodně procítěný a hodně romantický. Byla hrozně jemná, protože jsem jí říkala, že se hrozně bojím, takže jako musím říct, že bych fakt neměnila.“ (Klára)

Se stejným vzorcem pocitů tento moment s mužem vnímala i bisexuální respondentka.

„Tak prostě to pro mě bylo hrozně těžký vnuknout si to do tý hlavy a být před ním nahý. Byl tam asi pocit studu a byla jsem nervózní, ale jinak ten sex samotnej byl jako hezkej, vzrušující. Vzpomínám na to s velkejma pozitivama i když to třeba trošičku bolelo.“ (Lucie)

Mnohem procítěnější pro ni byl první moment, který prožila s ženou. Vnímala ho emočně mnohem intenzivněji, což vysvětluje tím, že sex se stejným pohlavím pro ni bylo něco zakázaného. Tato respondentka vnímá dnešní společnost z pohledu heteronormativity, kde je sex se stejným pohlavím brán jako něco jiného. Dnešní společnost daným způsobem předepisuje heteronormativní pojetí, kde jsou sexuální a genderové identity do určité míry znehodnoceny. Lidé s neheterosexuální identitou si proto musí vytvořit svoji vlastní sociální realitu, která se opírá o existující modely (např. nebinární model) (Page, Peacock 2013, s. 650–651). Avšak samotný sex byl jasnější právě kvůli tomu, že to bylo se stejným pohlavím.

„Tak s tou holkou jsem to měla o dost víc emotivní, mnohem intenzivnější. Možná i z důvodu, že tam hrál faktor toho, že je to možná i trochu zakázaný, nebo jiný ve společnosti. Prostě ten první sex mi přišel o dost jasnější a přímější. Ale nemyslím si, že je to ani z toho důvodu, že jsem měla ten první sex, ale z toho, že je to holka. Je mi mnohem blíže, ví, co a jak. Víš, kam máš sáhnout, ona ví kam a jak. Bylo to prostě mnohem jednodušší a příjemnější. Pro mě to byl takový silný zážitek, že jsem z toho nespala další dva dny a byla jsem furt plná energie.“ (Lucie)

Aneta u sebe rozlišuje dva „první“ sexuální styky (s mužem a ženou) a s tím i dvě sady pocitů. S mužem měla styk odpovídající představám, který se jí i líbil, ale nenacházela se mezi nimi „chemie“ – emoce, které by moment doplnily o vzrušení.

„A nakonec se to teda podařilo a bylo to jako poměrně fajn. Ale nebylo to, že by mě to extra dostalo. Základním rozdílem, který bych řekla je vlastně cokoliv, co probíhalo tak jsem necítila to, co u té ženy. Není tam ta přitažlivost, ta chemie, jak bych asi řekla.“ (Aneta)

Vnímání pocitů mezi těmito dvěma momenty byl diametrálně odlišné. S ženou začala poznávat nový rozměr pocitů, které vedly více k duševnímu a emocionálnímu chápání ztráty panenství, zatímco u muže vnímala fyzický kontakt.

„S ženou to bylo naprostý opak. Především co se týče těch doteků, i pak nějakýho toho prožívání. S tím klukem mi často ty doteky nebyly tak příjemný, pár věcí jsem dělala, aby se to prostě dělalo. Neříkám, že pokaždý, ale ve většině. Zažila jsem s klukem i fajn sex, abych řekla. Ale zkrátka porovnání s tou holkou v tom sexu jako byla tolik jako u té holky, kde to je především o tom momentu. U toho kluka to šlo spíš o ten fyzickéj kontakt (...)“ (Aneta)

Neutrální pocity ze své první pohlavní zkušenosti měly dvě respondentky, které zpětně při vzpomínání na tento moment pochybovaly o svém rozhodnutí. Ačkoliv Juliin první sexuální styk byl oproti Soně (spontánní) plánován společný aspekt v jejich momentech byl, že se jim partneři nevěnovali a nestarali se o to, jak se v tento moment cítí.

„Ani jsem z toho nebyla nijak nadšená a během toho ani nevím, jestli to byly kladný pocity, spíš neutrální, že jsem si říkala, tak tohle je ono?! Všichni ostatní měli, jakože mnohem víc zážitků už za sebou a prostě říkají, jak skvělý to je. A můj první zážitek byl takový, jakože HMMM... asi bych ho zrovna nezopakovala s tím samým člověkem.“ (Julie)

„Když k tomu došlo v tu chvíli, tak jsem to nevnímala jako něco špatnýho, nebo že to proběhlo špatně nebo jinak, než mělo. Ale teďka, když mám přítele, se kterým je to fakt krásný a romantický a je to ten vřelej vztah, tak je mi hrozně líto, že jsem se o tohleto prostě ochudila, když jsem byla mladší no...“ (Soňa)

3.6 Intimní život

Začátek intimního života je stejně individuální jako chápání ztráty panenství. Ve svém výzkumu jsem se setkala se ženami, které za začátek svého intimního života považují moment ztráty panenství. Jak už víme z předchozích kapitol, ztráta panenství nemusí odpovídat prvnímu sexuálnímu styku, ale jedná se i o emoční stav, kterému přiřkládají větší význam. Ovšem ani ztráta panenství nemusí znamenat začátek intimního života.

Některé participantky prožily jiné sexuální aktivity ještě před samotným momentem prvního sexu. Jednalo se o nekoitální aktivity jako necking –mazlení, líbání a erotická stimulace doteky od pasu nahoru a další aktivity jako petting – mazlení, líbání a erotická

stimulace doteky po celém těle včetně genitálního dráždění (Weiss, Zvěřina 2009, s. 160). Za začátek svého intimního života tyto respondentky považují období, kdy začaly právě s těmito aktivitami.

„Vždycky máš, že ty holky před 15 už s někým chodí, randěj a už se prostě s někým líbaj. Tohle myslím i tím prvotním intimním životem. Protože já už i to líbaní beru jakousi formu projevu.“ (Lucie)

„Měla jsem ještě předtím jiný sexuální zkušenosti, takže tam to asi pro mě začalo. Ten první sex nebyl sice začátek, ale byl to rozhodně velké zlom.“ (Hana)

Pro Hanu první sex sice nebyl začátek intimního života, ale výrazný zlom, protože svůj intimní život obohatila o významné sexuální aktivity se zapojením pohlavních orgánů.

Další respondentky za svůj začátek intimního života považují první sexuální styk. Tyto respondentky spojují intimní a sexuální život dohromady, protože pro ně intimní život začal ve chvíli, kdy se zapojily do pohlavních sexuálních aktivit. Pojí se to i s aspektem vztahu, kdy byly participantky v plnohodnotném vztahu a jejich sexuální život dále pokračoval.

„Ale potom prvním sexu mi teprve začal sexuální život.“ (Kateřina)

„(...) jsem začala tak nějak sexuálně žít až jakoby, když se mi schylovalo k těm 18. Po prvním sexu.“ (Klára)

„Považuji to s tím mužem. Ačkoliv je to něco jinýho. Je to prostě doba, kdy jsem začala být sexuálně aktivní. Od těch 16 s tím mužem no.“ (Aneta)

Aneta dodává, že některé sexuální aktivity s tímto mužem prožívala ještě před prvním pohlavním stykem, ale i přesto osobně vnímá za začátek intimního života moment, kdy začala pohlavně žít.

Jsou tu také respondentky, které za svůj začátek intimního života nepovažují první sexuální styk, ale až pravidelnou uspokojivou sexuální aktivitu s partnerem. U těchto případů se liší partneři při prvním sexuálním styku od těch, se kterými participantky začaly prožívat pravidelnou sexuální aktivitu.

„Nemůžu říct, že by to potom prvním sexu ten můj sexuální život nějak odstartovalo.“ (Julie)

„Takže za počátek svého intimního života pokládám až to, kdy jsem s přítelem byla déle.“ (Soňa)

Soňa i Julie měly první sexuální styk s partnerem, který se jim nevěnoval, a jejich první styk byl neuspokojivý, bez pocitů, které by tento moment naplňovaly. Na tomto základě začaly nejen zpochybňovat svou sexualitu, ale i pohled na samotný sex. Jejich intimní život byl

zahájen až tehdy, kdy prožily uspokojivý pohlavní styk a následně ho chtěly zažívat pravidelně.

To, jak žena prožívala první sexuální styk, může mít vliv na její následný sexuální život. Shaffer a Smith (2013, s. 108) uvádí, že způsob prožití prvního pohlavního styku má určitý vliv na satisfakci v následném sexuálním životě. Osoby, které prožily fyzicky a emocionálně uspokojivý první pohlavní styk, mají fyzicky i emocionálně uspokojivý sexuální život. Zatímco osoby, které svůj první sexuální styk prožily s negativními aspekty, zažívají sexuální depresi v následujícím sexuálním životě a pociťují celkově nižší sexuální uspokojení.

Respondentky, jejichž první sexuální styk byl plánovaný, ve vztahu a jejich partner/partnerka se jim plně věnovali, tak svůj následný sexuální život hodnotí pozitivně, uspokojivě a mají ho pravidelný.

„Ten můj přítel mi ukázal, co to vlastně je sex a celá ta touha. Jakože hodně.“ (Kateřina)

„Jsem s ní už tři roky a rozhodně jsme aktivní dál.“ (Julie)

„Potom jsme ještě měli další sex a různé aktivity, takže to pokračovalo a úplně v pohodě. Byla jsem spokojená i dál.“ (Hana)

Zatímco participantky, které neměly uspokojivý první pohlavní styk, se potýkaly s potížemi v sexuálním životě dál. Některé ženy měly i několik následných neuspokojivých sexuálních zkušeností, ale po nějakém čase našly toho správného partnera/partnerku, se kterými zažívaly uspokojivý pohlavní styk.

„Takže s tím mužem jsem byla další dva roky, takže to neskončilo hned potom, co jsem si prostě ten první sex neužila. Měla jsem dokonce i pak další partnery. (...) Ale vlastně mi to neskutečně ovlivnilo i ten sexuální život i tu touhu po sexu je najednou hrozně obrovská. Z emočního hlediska ten intimní život vnímám mnohem víc až v těch 22.“ (Aneta)

„(...) S tím dalším klukem jsem chodila rok a sex jsme měli asi jenom 14, protože mě se s ním protivilo mít sex a neměla jsem chuť ani na mazlení v posteli ani nic tak. Poprvý, kdy jsem myslela na to, že bych si mohla užívat sex je tak 3-4 roky zpátky. A myslím si, že to bylo právě způsobeno těmihle špatnými zkušenostmi.“ (Soňa)

Schéma vlivu uspokojení prvního styku na následný sexuální život zažila i bisexuální respondentka. Ta prožila svůj první sexuální styk uspokojivě a má uspokojivý i následný sexuální život u obou pohlaví. Avšak poznamenává zážitek, který se jí stal. Svůj první sexuální styk prožila s tehdejším partnerem. Někaký čas na to byla ve vztahu s ženou, se kterou prožila svůj druhý první styk, nějakou dobu s ní sexuálně žila. Po nějaké době se

vrátila zpět k aktuálnímu příteli, se kterým sdílela své zkušenosti s ženou. Na základě těchto sdílených informací partner přijal určité femininní aspekty, což změnilo dynamiku jejich sexuálního života. Začal být něžnější, citlivější a romantičtější.

„No.. protože to bylo s tím mým přítelem, tak můj sexuální život byl relativně pravidelnej. Ale co se týče sexu poté mojí zkušenosti s holkou. Tak se mi zdá, že přítel asi jakoby, pochopil, že ten sex nemůže bejt úplně takovej monotónní/stereotypní. Neříkam, že jsme do té doby měli špatný sex, to vůbec. Ale ten přístup se změnil. Změnil se i postoj v dominanci, nebo že se snaží být takový víc citlivej, něžnej, víc jako holka. Snaží se to dělat mnohem romantičtější. Taky to bylo tím, že jsme se s ním o té zkušenosti bavila. O tom, co se mi líbilo a tak. A on si asi řekl „aha, tak sex nemusí být jen takový“ a ten přístup změnil.“. ta dynamika se v tom sexu trochu prostě změnila.“ (Lucie)

Závěr

Tato bakalářská práce se věnovala porozumění a definování ztráty panenství ženami. Jak vnímaly moment první sexuální zkušenosti, ztrátu panenství a intimní život. Jedná se o moment, který pro ně byl důležitým krokem k uspokojování svých sexuálních potřeb.

Celou analýzou se prolínal aspekt starosti a péče partnerů/partnerek. Pozitivní pocity ze své ztráty panenství, prvního sexuálního styku či zpětného vzpomínání měly především ženy, jejichž partneři a partnerky se jim během tohoto momentu věnovali. Starali se o jejich potřeby a chápali, že pro ně může být tento moment významný anebo z fyziologického hlediska i bolestivý. Z tematické analýzy se vynořilo pět hlavních kategorií, kterým jsem se snažila hlouběji porozumět.

V první kategorii jsem vymezila aspekty prvního sexuální styku. To, kdy nastal, což se pojilo s tím, jak se do té doby ženy vnímaly jako panny. Vnímaly pohled okolí a samy se s ním porovnávaly. Respondentky s neheterosexuální identitou, které zažily sex s oběma pohlavími, tak vnímaly i dvě časové etapy, protože obě první sexuální zkušenosti pro ně byly plnohodnotné a naplňující. Důvod, který je přiměl k prvnímu sexuálnímu styku se pojil s pohledem společnosti na ně. Objevil se tu určitý společenský nátlak, který je přiměl prožít první pohlavní styk dříve. Zároveň ale byla důvodem i správnost. Ať už v pozdějším věku, nebo kolem zákonné hranice, měly ženy sex, protože samy cítily, že je ten správný čas, což se pojilo s aspektem správné osoby, která ten čas vytvořila.

Důležitou stránkou bylo také vlastní vymezení klíčových pojmů jako bylo panenství a jeho ztráta ženami. V této kategorii jsem se opírala o teoretická východiska Laury Carpenter, která ve svém výzkumu vymezila tři rámce – dar, stigma a krok v procesu, které se objevily i ve výpovědích žen z mého výzkumu. Tyto respondentky přisuzovaly ztrátě panenství větší význam. Objevovaly se tu také respondentky, pro které panenství a ztráta panenství byla pouze biologickým procesem, někdy obohacen o emoční porozumění.

Třetí kategorií byla představa o prvnímu sexuálnímu styku. Jak byla formována a zda odpovídala skutečnosti. Důležité bylo podívat se na to, jak si tyto mladé ženy tvořily představy a odkud získávaly povědomí o tom, co se bude během prvního styku dít. Z největší části se jednalo o filmy, které na základě sexuálních scénářů vytváří povědomí o prvním sexuálnímu momentu, především pro ženy. Zároveň se zde objevoval faktor okolí, zejména žen v rodině. Atributy rodiny, okolí a filmů byly spojovány dohromady. Zatímco filmy jim přiváděly do povědomí romantický pohled, rodina a okolí realistický. To, jestli jim

skutečnost odpovídala představě záleželo na aspektu starosti partnera/partnerky. Ti partneri/partnerky, kteří se zajímali o to, co žena chce a jakou má vidinu o tomto momentu splnily ženám jejich představu.

Záleží také na pocitech, které žena cítí, protože ty jsou ukazatelem, zda se tento moment podařil či nezdařil – pozitivně či negativně hodnotí. Aspekt starosti partnera/partnerky tady zajišťoval, jestli byly pocity ve výsledku pozitivní či negativní. Ovšem také se objevila i neutralita v pocitech a to proto, že už tyto ženy po čase přijaly jejich špatnou první sexuální zkušenost, ale na jejím základě začaly pochybovat o svém rozhodnutí. Ženy, které měly zkušenost z oběma pohlavími u sebe vnímaly dva soubory pocitů.

Konečnou kategorií je intimní život. Za začátek intimního života ženy považovaly ztrátu panenství, nebo také moment, kdy začaly sexuálně žít. Některé ženy začaly sexuálně žít už před první sexuálním stykem, a to byl jejich začátek intimního života. Jiným intimní život začal s pravidelným pohlavním uspokojováním. To se lišilo nejen s momentem, kdy ztratily panenství, ale také s neuspokojivými pokusy styku po prvním sexuálním aktu a trvalo to určitou chvíli. To se pojilo s tím, že první pohlavní styk měl určitý vliv na následný sexuální život. Ženy, které vnímaly první sexuální styk pozitivně byly emočně uspokojeny, následný sexuální život měly pravidelný. Zatímco respondentky, které měly první styk spjatý s negativními pocity se potýkaly s potížemi v následném sexuálním životě. Tyto potíže jde po nějakém čase překlenout a nalézt osobu, se kterou prožijí uspokojivý sexuální život. Zvláštní postoj přinesla bisexuální respondentka, které se změnila dynamika sexuálního života s mužem po prožití sexuálních aktivit s ženou.

To nám přineslo otázku k dalšímu výzkumu, jak muži poznávají na ženách jejich sexuální potřeby. Jak je vnímají a jak se formují jejich názory na to, co partnerka chce. Tato práce obsahuje analýzu výpovědí pouze sedmi respondentek, a proto může sloužit jako podklad k většímu a hlubšímu zkoumání ženského vymezení panenství, její ztráty, popřípadě vlivu na následný intimní život. Také zkoumání těchto pojmů vůči kultuře a sociálnímu postavení může vést k zajímavým zjištěním

Summary

This bachelor thesis was focused on women's understanding and definition of virginity loss, how they perceive the moment of the first sexual experience, virginity loss and intimate life. It was the moment that was an important step for them to satisfy their sexual needs.

The aspect of partner's care interwoven through the whole analysis. Positive feelings from their loss of virginity or from first sexual experience were mainly felt by women, whose partners cared about them during this moment. They took care of their needs and understood that this moment could be important for them or even painful from a physiological point of view. Five main categories emerged from the thematic analysis, which I tried to understand more deeply.

In the first part, I defined aspects of the first sexual experience. When it happened and how women had perceived themselves as virgins, how they perceived the view of the surroundings and compared themselves to it. Respondents with a non-heterosexual identity who experienced sex with both genders thus perceived two times stages, because both first sexual experiences were fulfilling for them. The reason that led them to their first sexual experience related to how society viewed them. There was a certain social pressure that forced them to have their first sexual experience earlier. Whether at a later age or around the legal limit, women had sex because they felt it was the right time, which was linked to the aspect of the right person who made that moment right.

The important aspect of this thesis was the definition of the key concepts, such as virginity and its loss by women. In this category, I relied on the Laura Carpenter's theoretical background, who defined three frameworks - gift, stigma and part of a larger process, which also appeared in the statements of women from my research. Some respondents attached greater importance to the loss of virginity. There are also respondents for whom virginity and its loss was only a biological process, sometimes enriched by emotional understanding.

The third category was the fantasy of the first sexual experience. How it was formed and whether it matched the reality. It was important to look at how these young women formed their ideas and how they gained awareness of what would happen during the first experience. Most of ideas were based on films with sexual scenarios that created awareness of the first sexual moment. At the same time, there was a factor of the surrounding, especially women from the family. The attributes of the family, the surroundings and the films were

linked together. While the films gave them a romantic look, the family and surroundings were more realistic. Whether the reality matched the idea depended on the aspect of the partner's care. Those partners who were interested in what a woman wanted and what vision she had about this moment fulfilled their ideas.

Feelings and their evaluation by women were the indicators of success. The aspect of partner's care decided if the feelings were positive or negative. However, there was also a neutrality in feelings, because some women had already accepted their bad first sexual experience and they began to doubt their decisions. Women who had experience with both genders perceived two distinct sets of feelings.

The final category was intimate life. Women considered the beginning of the intimate life to be the loss of virginity or the moment when they began to live sexually. Some women began their sexual life before their first sexual experience. Other women began their intimate life with their regular sexual satisfying. That all depended on the virginity loss, but also on dissatisfying sex experience after their first one. The first sexual experience affected subsequent sexual life. Women who perceived the first sexual experience positively were emotionally satisfied and had a regular sex life, while respondents who have first sexual experience associated with negative feelings, faced difficulties in the subsequent sexual life. After some time, it was possible to overcome these difficulties and found a person with whom they had a satisfying sexual life. A new attitude was brought by the bisexual respondent, whose dynamics of sexual life with a man changed after sexual experience with a woman.

This raises the question for the further research on how men recognize women's sexual needs, how they perceive them and how their opinions are formed by what their partner wants. This thesis contains an analysis of the statements of only seven respondents, and therefore can serve as a basis for a broader and deeper examination of the female definition of virginity, its loss, or the impact on the subsequent sexual life. Examining those concepts, for example, in relation to culture or social status can also lead to interesting findings.

Použitá literatura

1. AHUJA, A. a RASTOGI, P. The Travesty of Virginity Testing: A Jurisprudential Review. *Journal of Punjab Academy of Forensic Medicine & Toxicology* [online]. 2020, **20**(1), 168–171 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.5958/0974-083X.2020.00082.5>
2. AMY, J.-J. Certificates of virginity and reconstruction of the hymen. *European Journal of Contraception & Reproductive Health Care* [online]. 2008, **13**(2), 111-113 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/13625180802106045>
3. AULTMAN, B. Cisgender. *TSQ: Transgender Studies Quarterly*. 2014, **1**(1), 61-62.
4. BERGER, David G. a WENGER, Morton G. The ideology of virginity. *Journal of marriage and the family*. 1973, **1**(1), 666 - 676.
5. BERICAT, E. The sociology of emotions: Four decades of progress. *Current Sociology* [online]. 2016, **64**(3), 491–513 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0011392115588355>
6. BEVAN, Thomas E. *Being Transgender: What You Should Know*. 1. Santa Barbara: Praeger, 2016. ISBN 978-1-4408-4524-6.
7. BOSSE, Jordon D. a CHIODO, Lisa. It is complicated: Gender and sexual orientation identity in LGBTQ youth. *Journal of Clinical Nursing*. 2016, **25**(23-24), 3665-3675 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/jocn.13419>
8. CARPENTER, Laura M. The Ambiguity of "Having Sex": The Subjective Experience of Virginity Loss in the United States. *The Journal of Sex Research* [online]. 2001, **38**(2), 127-139 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/3813703>
9. CARPENTER, Laura M. Gender and the Meaning and Experience of Virginity Loss in the Contemporary United States. *Gender & Society* [online]. 2002, **16**(3), 345–365 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0891243202016003005>
10. CARPENTER, Laura M. *Virginity lost: An intimate portrait of first sexual experiences*. NYU Press, 2005.
11. CARPENTER, Laura M. Like a virgin... again?: Secondary virginity as an ongoing gendered social construction. *Sexuality & Culture* [online]. 2011, **15**(2), 115-140 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s12119-010-9085-7>

12. CONNELL, R. W. a MESSERSCHMIDT, James W. Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept. *Gender and Society* [online]. 2005, **19**(6), 829-859 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0891243205278639>
13. CONSTANCE, Shenan L. *Gale Researcher Guide for: The Continuing Significance of Gender*. 1. USA: Gale: Cengage Learning, 2018. ISBN 9781535861175.
14. CROMPTON, R.. a LYONETTE C. The new gender essentialism: domestic and family 'choices' and their relation to attitudes. *The British Journal of Sociology* [online]. 2005, **56**(1), 601-620 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1468-4446.2005.00085.x>
15. DENZIN, Norman K. *On Understanding Emotion*. New Brunswick. 2009.
16. DIAMOND, L. M. Sexual fluidity. A., Bolin a Whelehan P. *The International Encyclopedia of Human Sexuality* [online]. 3. Hoboken, New Jersey: Wiley-Blackwell, 2015, s. 1115–1354 [cit. 2021-4-26]. ISBN 9781118896877. Dostupné z: <https://doi.org/10.1002/9781118896877.wbiehs452>
17. DIAMOND, L. M. Sexual Fluidity in Male and Females. *Curr Sex Health Rep* [online]. 2016, **8**(1), 249–256 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s11930-016-0092-z>
18. DALY, Helen L. Modelling sex/gender. *The Royal Institute of Philosophy* [online]. 2017, **16**(46), 79-92 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1017/S1477175617000057>
19. FAFEJTA, Martin. *Úvod do sociologie pohlaví a sexuality*. 1. Věrovany: Jan Piszkiwicz, 2004. ISBN 80-86768-06-6.
20. FAFEJTA, Martin. *Sexualita a sexuální identita: sociální povaha přirozenosti*. 1. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-1030-6.
21. FORSTIE, C. A. A new framing for an old sociology of intimacy. *Sociology Compass* [online]. 2017, **11**(4), e12467 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1017/S1477175617000057>
22. GALUPO, M.P. Plurisexual Identity Labels and the Marking of Bisexual Desire. D., Swan a Habibi S. *Bisexuality* [online]. 1. New York: Springer International Publishing, 2018, s. 61-75 [cit. 2021-4-26]. ISBN 978-3-319-71535-3. Dostupné z: https://doi.org/10.1007/978-3-319-71535-3_4
23. GIDDENS, Anthony *Proměna intimacy: Proměna intimacy: sexualita, láska a erotika v moderních společnostech*. 1. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0175-5.

25. GIRSHICK, L. B. *Transgender voices: Beyond women and men*. 1. Chicago: University Press of New England, 2008. ISBN 9781584656838
26. GUILLEMIN, M. a GILLAM, L. Etika, reflexivita a "eticky důležité okamžiky" ve výzkumu. *Biograf* [online]. 2004, **1**(35), 11-31 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <http://www.biograf.org/clanky/clanek.php?clanek=3502>
27. HASTRUP, Kirsten. The semantics of biology: Virginity. Shirley, Ardener. *Defining Females*. 1. London: Croom Helm, 1978, s. 34-48. ISBN 978-3-319-71535-3.
28. HAWES, Z., WELLINGS K. a STEPHENSON J. First Heterosexual Intercourse in the United Kingdom: A Review of the Literature. *Journal of Sex Research* [online]. 2010, **44**(2/3), 137–152 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00224490903509399>
29. HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. 1. Praha: Portál, 2008. ISBN 80-7367-040-2.
30. HERZ, M. a JOHANSSON, T. The Normativity of the Concept of Heteronormativity. *Journal of Homosexuality* [online]. 2015, **62**(8), 1009 - 1020 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00918369.2015.1021631>
31. HO, A. and SIM, T. N. (2014) How Lesbian and Heterosexual Women View Relationships, Sex, and Virginity: Explorations With a Singapore Sample. *Journal of Homosexuality* [online]. 2014, **61**(2), 307–322 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00918369.2013.839913>
32. HOSKIN, R. A. Femme theory: Refocusing the intersectional lens. *Critical Studies in Gender, Culture & Social Justice* [online]. 2017, **38**(1), 95–109 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <http://journals.msvu.ca/index.php/atlantia/article/view/4771/95-109%20PDF>
33. HOSKIN, R. A. Femmephobia: The role of anti-femininity and gender policing in LGBTQ+ people's experiences of discrimination. *Sex Roles* [online]. 2019, **81**(1), 686–703 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s11199-019-01021-3>
34. HOSKIN, R. A. Femininity? It's the aesthetic of subordination: Examining femmephobia, the gender binary, and experiences of oppression among sexual and gender minorities. *Archives of Sexual Behavior* [online]. 2020, **49**(1), 2319–2339 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s10508-020-01641-x>

35. HYDE, Shibley J. and JAFFEE, S.R. Becoming a Heterosexual Adult: The Experiences of Young Women. *Journal of Social Issues* [online]. 2000, **56**(1), 283-296 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/0022-4537.00166>
36. JAMIESON, Lynn. Intimacy as a Concept: Explaining Social Change in the Context of Globalisation or Another Form of Ethnocentrism? *Sociological Research Online* [online]. 2011, **16**(4), 1-13 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.5153/sro.2497>
37. JANEBOVÁ, Radka. *Sociální problémy z aspektu gender*. 1. Hradec Králové: Gaudeamus, 2006. ISBN 80-704-1512-6.
39. JANOŠOVÁ, Pavlína. *Dívčí a chlapecká identita*. 1. Praha: Grada Publishing as, 2008. ISBN 978-80-247-2284-9.
40. KARSTEN, H. *Ženy–muži: Genderové role, jejich původ a vývoj*. 1. Praha: Portál, 2006. ISBN 978-80-7367-145-7.
41. KATRŇÁK, Tomáš, et al. *Na prahu dospělosti: partnerství, sex a životní představy mladých v současné české společnosti*. 1. Praha: Dokořán, 2011. Bod. ISBN 978-80-7363-352-3.
42. KELLY, Maura. Virginité Loss Narratives in “Teen Drama” Television Programs. *The Journal of Sex Research* [online]. 2010, **47**(5), 479-489 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00224490903132044>
43. KUORTTI, M. and LINDFORS, P. Girls’ Stories About Their First Sexual Intercourse: Readiness, Affection and Experience-Seeking in the Process of Growing into Womanhood. *Sexuality & Culture: An Interdisciplinary Quarterly* [online]. 2014, **18**(3), 505-526 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s12119-013-9206-1>
44. MATSWETU, V. S. and BHANA, D Humhandara and hujaya: Virginité, Culture, and Gender Inequalities Among Adolescents in Zimbabwe. *SAGE Open* [online]. 2018, **8**(2), 1-11 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/2158244018779107>
45. McLEAN, K. Hiding in the closet?: Bisexuals, coming out and the disclosure imperative. *Journal of Sociology* [online]. 2007, **43**(2), 151 - 166 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/1440783307076893>
46. MOSER, C. Defining Sexual Orientation. *Archives of sexual behavior* [online]. 2016, **45**(3), 505 - 508 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s10508-015-0625-y>

47. OAKLEY, Ann, POLÁČKOVÁ, Milena a POLÁČEK, Martin. Pohlaví, gender a společnost. Praha: *Portál*, 2000. ISBN 80-7178-403-6. Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:a0fb54e0-59c6-11e4-8b11-005056827e51>
48. PALIT, M., a ALLEN, K. R. Making meaning of the virginity experience: Young men's perceptions in the United States. *Sexual and Relationship Therapy. Advance online publication* [online]. 2019, **34**(2), 137-152 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/14681994.2016.1237771>
49. PAVLÍK, Petr. Ženy a muži v genderové perspektivě: Gender přináší nový pohled. *Příručka pro genderově citlivé výchovné poradenství*, 2007, 10.
50. RENZETTI, Claire M. a CURRAN, Daniel J. *Ženy, muži a společnost*. 1. Praha: Karolinum, 2005. ISBN 80-246-0525-2.
51. RICE, K. Pansexuality. A., Bolin a Whelehan P. *The International Encyclopedia of Human Sexuality* [online]. 3. Hoboken, New Jersey: Wiley-Blackwell, 2015, s. 861–1042 [cit. 2021-4-26]. ISBN 978-3-319-71535-3. Dostupné z: <https://doi.org/10.1002/9781118896877.wbiehs328>
52. ROWNIAK, S. a CHESLA, C. Coming out for a third time: Transmen, sexual orientation, and identity. *Archives of Sexual Behavior* [online]. 2013, **42**(1), 449-461 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <http://dx.doi.org/10.1007/s10508-012-0036-2>
53. SCHIPPERS, Mimi. ecovering the Feminine Other: Masculinity, Femininity, and Gender Hegemony. *Theory and Society* [online]. 2007, **36**(1), 85-102 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/4501776>
54. SMETÁČKOVÁ, Irena a Klára VLKOVÁ. *Gender ve škole: příručka pro vyučující předmětů občanská výchova, občanská nauka a základy společenských věd na základních a středních školách*. 1. Praha: Otevřená společnost, 2005. ISBN 80-903331-2-5.
55. SMITH, C. Veronica a SHAFFER, Matthew J Gone But Not Forgotten: Virginity Loss and Current Sexual Satisfaction. *Journal of Sex & Marital Therapy* [online]. 2013, **39**(2), 96-111 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/0092623X.2012.675023>
57. STAKE, R. E. Case Studies. N. K., Denzin a Lincoln Y. S. *Handbook of Qualitative Research*. 5. Thousand Oaks: Sage, 1994, 236 - 247. ISBN 978-1412974172.
58. STAKE, Robert E. *The art of case study research*. 1. Thousand Oaks: SAGE, 1995. ISBN 0-8039-5767-X.

59. WALKER, L.S. Social Influence. G., Ritzer. *The Blackwell Encyclopedia of Sociology* [online]. 1. New York City: John Wiley, 2015, s. 1-4 [cit. 2021-4-26]. ISBN 9781405165518. Dostupné z: <https://doi.org/10.1002/9781405165518.wbeoss154.pub2>
60. WALLS MSSW MA PHD, N. Eugene. Toward a Multidimensional Understanding of Heterosexism: The Changing Nature of Prejudice. *Journal of Homosexuality* [online]. 2008, **55**(1), 20-70 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/00918360802129287>
61. WEISS, PhDr Petr. *Poruchy pohlavní identity*. Psychiatr. prax [online]. 2013, **14**(2), 104 - 106 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://www.psychiatriepropraxi.cz/pdfs/psy/2012/03/03.pdf>
62. WEISS, PhDr Petr a kol. *Sexuologie*. 1. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 978-80-247-2492-8.
63. WEISS, Petr; ZVĚŘINA, Jaroslav. Sexuální chování české populace. *Urologie pro praxi*, 2009, 10.3: 160-163.
64. WELLINGS, K., NANCHAHAL, K., MACDWALL, W., McMANUS, S., ERENS, B., MERCER, C. H., et al. Sexual behaviour in Britain. *Lancet* [online]. 2001, **358**(1), 1843 -1850 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(01\)06885-4](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(01)06885-4)
65. WYNN, L.L. and HASSANEIN, S., Hymenoplasty, Virginity Testing, and the Simulacrum of Female Respectability. *Signs. Journal of Women in Culture and Society* [online]. 2017, **42**(4), 893 - 917 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.1086/690918?mobileUi=0>
66. YIN, Robert K. *Case study research: design and methods*. 5. United States of America: SAGE Publications, 2015. ISBN 978-1-4522-4256-9.

Teze bakalářské práce

Ve své bakalářské práci budu zkoumat vztah žen ke své „ztrátě panenství“. Jedná se o důležitý milník v ženském životě, který je vnímán jinak než mužské panictví. Narozdíl od panictví panenství bylo vnímáno jako něco cenného, co má být uchováno pro budoucího manžela (Carpenter 2002). Například ve 40. a 50. letech v USA, kde předmanželský sex znamenal pro ženu poskvrnění a byl naprosto nežádoucí. Panenství muselo být zásadně zachováno až do svatební noci (Moore a Rosenthal 2006 in Bednářová 2015). Co pro ženu znamená ztráta svého panenství? Jak vnímá moment první sexuální zkušenosti? Definovat panenství je však velmi obtížné, protože neexistuje pouze jedna definice. Dá se na něho pohlížet hned z několika hledisek. A to z biologického hlediska, ve kterém se jedná o stav ženy s neporušenou panenskou blánou neboli hymenem (Berger, Wenger 1973). „Hymen je tenký, mimořádně nadhodnocený, kus tkáně obklopující vagínu.“ (vlastní překlad; Pillay 2019 v Ahuja, Rastogi 2020) Panenská blána se tak stala hlavním determinantem ženské „čistoty“ a „posvátnosti“ (Tamtéž). Tento stereotypní vztah panenství a čistoty přiměl některé ženy ke chirurgické rekonstrukci panenské blány (Tamtéž). A ze sociálního, kde se vymezení tohoto pojmu liší na základě kultury či skupin. Například Hastrupová (1978) ve svém etnografickém případě poukazuje na ztrátu panenství před sňatkem jako na zneuctění celé indické kasty a následně i jejich společnosti. Panenství indické dívky poukazuje na její nevinnost a čistotu. (Tamtéž) Nastává však období sexuálních revolucí a pohledy na panenství a panictví se začínají lišit. Ztrácí důležitost ve svazku manželském, ale stává se definujícím momentem v životě chlapců a dívek. Vnímají tento okamžik jako zlom a stávají se z nich ženy a muži (Carpenter 2002). První sexuální zkušenost je důležitým momentem mladého člověka. Jedná se o moment, který je určen primárně věkovou hranicí. (Katrňák 2011) Nejčastěji se tato věková hranice pohybuje mezi patnáctým rokem, který je uzákoněnou hranicí a sedmnáctým rokem. Tedy během adolescence a před sňatkem. (Zimmer-Gembeck a Helfand 2008 v Smith, Shaffer 2013) Diferenciace první sexuální zkušenosti se odvíjí od individuální zralosti. Sexuální zralost je charakteristická dalšími faktory, od kulturního prostředí až po preference. (Katrňák 2011) Katrňák (2011) poznamenává, že dívky jsou z hlediska prvního sexuálního styku rozvážnější než chlapci (Katrňák 2011) Carpenter (2002) říká, že první sexuální zkušenost je důležitým přechodem k dospělosti a utváří pohled na budoucí vztahy. Cílem této práce bude představit „ztrátu panenství“ ve vztahu k ženě. To jak a kdy vnímá

ztrátu panenství a důvody k první sexuální zkušenosti. První část bude teoretická a představí definující pojmy této práce. Druhá část se bude zabývat vlastním kvalitativním výzkumem, ve kterém se pokusím odhalit odpovědi na cíle mé bakalářské práce. Vlastní analýza dat bude založena na kvalitativním výzkumu. Výzkumným vzorkem budou ženy ve věku 18 -30 let, které mají za sebou první sexuální zkušenost. Ženy budu oslovovat pomocí emailu, sociálních sítí a telefonních domluv. Dotazované budou z mého okolí. Následně s nimi provedu polostrukturovaný rozhovor. Rozhovory budu nahrávat a následně tematicky analyzovat. Jedná se o téma, které je pro ženu intimní. Proto je důležité si s respondentkami vytvořit před rozhovorem vztah. Před rozhovorem vytvořím atmosféru příjemnou pro respondentku, ve které povedu celý rozhovor. Pro respondentky vytvořím informovaný souhlas o tom, že rozhovor bude anonymizovaný a použit pouze pro akademické účely mé bakalářské práce. Veškeré citace respondentek nebudou obsahovat jejich jméno.

Seznam literatury

1. AHUJA, A. a RASTOGI, P. The Travesty of Virginité Testing: A Jurisprudential Review. *Journal of Punjab Academy of Forensic Medicine & Toxicology* [online]. 2020, **20**(1), 168–171 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.5958/0974-083X.2020.00082.5>
2. BEDNÁROVÁ, Lenka. *Sexualita náctiletých: Bezpečný sex, obavy a rizika*. Antropoweb. 2015, **1**(2), 1 - 10. ISSN 1801-8807.
3. BERGER, David G. a WENGER, Morton G. The ideology of virginité. *Journal of marriage and the family*. 1973, **1**(1), 666 - 676.
4. CARPENTER, Laura M. Gender and the Meaning and Experience of Virginité Loss in the Contemporary United States. *Gender & Society* [online]. 2002, **16**(3), 345–365 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1177/0891243202016003005>
5. HASTRUP, Kirsten. The semantics of biology: Virginité. Shirley, Ardener. *Defining Females*. 1. London: Croom Helm, 1978, s. 34-48. ISBN 978-3-319-71535-3.
6. KATRŇÁK, Tomáš, et al. *Na prahu dospělosti: partnerství, sex a životní představy mladých v současné české společnosti*. 1. Praha: Dokořán, 2011. Bod. ISBN 978-80-7363-352-3.

7. SMITH, C. Veronica a SHAFFER, Matthew J Gone But Not Forgotten: Virginity Loss and Current Sexual Satisfaction. *Journal of Sex & Marital Therapy* [online]. 2013, **39**(2), 96-111 [cit. 2021-4-26]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/0092623X.2012.675023>

Seznam příloh

Příloha č. 1: Informovaný souhlas a důvěrnost informací (text)

Příloha č. 2: Seznam otázek (text)

Příloha č.1

Informovaný souhlas s výzkumným rozhovorem

Jmenuji Se Anna Bodocká a jsem studentkou 3. ročníku Fakulty sociálních věd, oboru Sociologie a sociální politika. Žádám Vás o souhlas s poskytnutím rozhovoru k mé bakalářské práci, jejíž tématem je „Jak se ženy vztahují ke své ztrátě panenství.“

Důvěrnost informací

S Vaším svolením bude tento rozhovor nahráván. Nahraný rozhovor bude přepsán, anonymizován a poté použit pro akademické účely – sepsání bakalářské práce. Ani zvuková ani textová forma rozhovoru nebude žádným způsobem jako celek zveřejněna a veškeré citace, které budou v rámci výstupu výzkumu použity, nebudou obsahovat Vaše jméno ani nic jiného, co by vedlo k Vaší identifikaci. Má práce je prováděna v souladu s etickými principy FSV UK i sociologické asociace.

Pokud budete chtít mohu Vám rozhovor poskytnout – nahrávku, přepis.

Také si můžete vybrat pseudonym, pod kterým budete označována v mé práci.

Příloha č.2

1. Jaké bylo Vaše poprvé?
 - 2.1. *popis a kontext Vaší první sexuální zkušenosti*
 - 2.2. *co bylo předtím*
 - 2.3. *Vaše představy o tom, jak tento moment měl vypadat/probíhat (co Vás ovlivnilo, formovalo), (odpovídalo to?)*
2. S jakou sexuální preferencí se dnes identifikujete?

→ *změnilo se to od počátku Vašeho intimního života?*

: Byl první sex odlišný? (v případě, že byl v době, kdy respondentka byla jinak sexuálně orientovaná)
3. Pocity, které doprovázeli tento Váš moment?
4. Kdy začal Váš intimní život?
5. Když se řekne panenství, co si představíte?

5.1 co pro Vás znamenalo být pannou?

5.2 co si představíte pod pojmem ztráta panenství?